

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 5 po południu z wyjątkiem dni poświęconych.

Numer pojedynczy kosztuje w niemieckich 10 hal., pocztą 16 hal. — Biuro Redakcji i Administracji ulica Czarnieckiego 1. 12. — Ekspedycja miejscowa w biurze dzienników St. Sokółowskiego, Pasaż Hausmann 1. 9. — Listy należy frankować.

Reklamacje otwarte wobec od opłaty
Telefon Redakcji Nr. 88.

Przenumeracja

zamiejscowa:		miejscowa:	
roczna 32 K.	ówsiórroczna 8 K. — h.	roczna 24 K.	ówsiórroczna . . . 8 K.
półroczna . . . 16 K.	miesięczna 2 K. 70 h.	półroczna . . . 12 K.	miesięczna 2 K.

W Niemczech 3 K. 20 h. miesięcznie. We wszystkich innych państwach 3 K. 80 h. miesięcznie.

„Przewodnik naukowy i literacki“, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej“, otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, ówsiórroczni i miesięczni za dopłatą: pierwsi 1 K. 50 h., drudzy 60 h.

„Przewodnik“ prenumerowany osobno kosztuje 8 K.

Ceny ogłoszeń: Wiersz petitowy lub jego miejsce 20 hal.

Tabularyczne i liczbowe po 30 hal., nadesłane po 60 hal. za wiersz lub jego miejsce miary petitowej.

Ogłoszenia osób i zakładów prywatnych przyjmuje wyłącznie: Biuro dzienników Sokółowskie we Lwowie Pasaż Hausmann 1. 9. W Paryżu wyłącznie Agencja: C. Adam (V. de Raczkowski) 88 Rue de Varenne.

CZEŚĆ URZĘDOWA.

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość raczył najmiłościwiej wydać następujące Najwyższe Pisma Odręczne:

Kochany Panie Kuzynie, generale kawalerii, Arcyksiążę Eugeniuszu!

Mianuję Waszą Miłość generalnym inspektorem armii i naczelnym komendantem obrony krajowej w Tyrolu i Przedarlaniu.

Przy tej sposobności wspominam z całym uznaniem Pańską wielostronną, znakomitą działalność na posterunkach, które zajmowałeś; jej to zawdzięczać należy, że pozostający przez lat przeszło 8 pod Pańskim kierownictwem korpus XIV. osiągnął terazniejszy tak wysoki stopień bojowego wykształcenia.

Przekonany, że Pańskie tak skuteczne oddziaływanie na wszystkie podległe Pańmu komendy, oddziały i urzędnika wojskowe i nadal wspierać będzie ich dzielność bojową, szlę Waszej Miłości z Mojem najszczerzem podziękowaniem, ponownie wyrażę Mego zadowolenia.

Budapeszt, 11 października 1908.

Franciszek Józef w. r.

Kochany generale kawalerii hr. Uxküll-Gyllenband!

Czyniąc zadość Pańskiej prośbie o przeniesienie w stan spoczynku, patrzę ze szczerem ubolewaniem na ustąpienie jednego z Moich najlepiej wypróbowanych generałów; prawdziwego żołnierza, który na rozmaitych posterunkach, ostatnimi czasy przez lat 17 jako komendant korpusny, znakomitych dokonał rzeczy; który przyświecał sile zbrojnej

jako przykład niewyczerpanego zapału, niezłomnej wierności wobec obowiązków, rycerskiego sposobu działania i myślenia.

We wdzięcznej zachowam pamięci wspomnienie Pańskich wybornych, przezemnie zawsze w pełni uznawanych usług i z głębi serca życzę, abyś Pan jeszcze przez długie lata w najlepszym powodzeniu mógł cieszyć się niosącym zadowolenie wspomnieniem Pańskiej pełnej chwale przeszłości wojskowej.

Budapeszt, 11 października 1908.

Franciszek Józef w. r.

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 8 października b. r. zamianować najmiłościwiej prokuratora Państwa w VII. klasie rangi w Stryju, Wacława Czernego, prokuratorem w VI. klasie rangi w Stanisławowie.

P. Minister sprawiedliwości przeniósł radców sądu krajowego: Henryka Góralskiego, naczelnika sądu powiatowego w Belzie, do Stryja; Karola Rybotyckiego, naczelnika sądu powiatowego w Chodorowie, do Sambora; Józefa Horitzę, naczelnika sądu powiatowego w Podwoleczyskach, do Stanisławowa; Władysława Kropińskiego w Stryju do Przemyśla; dr. Adolfa Neumanna w Sanoku do Lwowa; Ignacego Krasowskiego, naczelnika sądu powiatowego w Starejsoli, do Sambora; Pawła Bilińskiego, naczelnika sądu powiatowego w Mikołajowie, do Brzeżan; dr. Jana Hosera w Brzeżanach, Tadeusza Rybickiego, naczelnika sądu powiatowego w Janowie, i Józefa Romanowicza w Złoczowie, do Lwowa; Bazylego Malarkiewicza w Samborze do Przemyśla; Jana Ogonowskiego w Brzeżanach i Adolfa Felcisa Nechaya w Kolomyi, do Lwowa; dr. Józefa Hanezaha

skiego, naczelnika sądu powiatowego w Otynii do Stanisławowa i Eliasza Fraenkla w Sanoku do Przemyśla; oraz zamianował radcami sądu krajowego, sekretarzami sądowych: Kazimierza Piotrowskiego we Lwowie dla Sambora, Jana Gailhofera w Stryju dla Stryja, Stanisława Albinowskiego w Przemyślu dla Stanisławowa, dr. Konstantego Rybickiego w Stryju dla Stryja, Michała Drohomireckiego w Kolomyi dla Kolomyi, Edwarda Doboszyńskiego w Wadowicach dla Sanoka, Kazimierza Brzezińskiego w Przemyślu dla Sambora, Józefa Pawłowicza w Stryju dla Kolomyi, dr. Dawida Engla w Tarnopolu dla Tarnopola, Jana Peleńskiego w Sanoku dla Sanoka, Włodzimierza Kozakiewicza w Samborze dla Sambora, Maryana Kowińskiego w Bolechowie dla Sanoka, Adama Harlendera w Przemyślu dla Brzeżan, Aleksandra Mogilnickiego w Stanisławowie dla Stanisławowa, Antoniego Gawlika w Jarosławiu dla Kolomyi, Aleksandra Miskyego we Lwowie dla Złoczowa i Aleksandra Fedorowicza w Krakowie dla Stanisławowa.

P. Minister sprawiedliwości zamianował radcę sądu krajowego w Stanisławowie, dr. Wiktora Swobodę, prokuratorem Państwa w VII. klasie rangi w Stryju.

P. Minister sprawiedliwości zamianował radcami sądu krajowego: dr. Henryka Noweackiego dla Sambora, a dla Tulec

Założcach do Brzeżan oraz zamianował sędziami powiatowymi sekretarzami sądowych: Aleksandra Gryglewskiego w Mikołajowie dla Mikołajowa, Karola Tunikowskiego w Kutach dla Kut i Aleksandra Twarowskiego w Przemyślanach dla Przemyślan, a sekretarzami sądowymi adjuktami sądowymi, Stanisława Donichta w Lisku dla Zażozie.

Pierwszy Prezydent Najwyższego Trybunału sądowego i kasacyjnego zamianował oficyała kancelaryjnego c. k. Najwyższego Trybunału sądowego i kasacyjnego, Wincentego Manaczyńskiego, adjuktem dykcji urzędów pomocniczych, a kancelistę Maryana Raczynskiego, tamże oficyałem kancelaryjnym.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa we Lwowie z dnia 17 października 1908 l. 130.238 o rozporządzeniu c. k. Ministerstwa rolnictwa z 15 października 1908 l. 40.965/5621, normującym aż do odwołania wprowadzanie zwierząt i mięsa z krajów św. Korony węgierskiej do królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa. — zamieszczone jest w „Dzienniku urzędowym“ dzisiejszego numeru *Gazety Lwowskiej*.

CZEŚĆ NIEURZĘDOWA

LISTY Z WARSZAWY.

(Po rewolucji. — Warszawa rozbawiona. — Zobojeńczenie dla polityki. — Zmiana pojęć i wyobrażeń. — Demoralizacja. — Pornografia. — Teatr. — W. Perzyńskiego „Sławny człowiek“. — „Dzieje grzechu“ Zeromskiego).

(Dokończenie).

Kimże są ci nowi mistrzowie słowa, ci twórcy i krzewiciele nowych pojęć? Pokazał nam ich Włodzimierz Perzyński w swoim „Sławnym człowieku“. Zobaczmy, jak wyglądają.

Budną, cuchnącą ścierką od początku do końca jest ten „sławny człowiek“ Perzyńskiego, młody autor, Porycki. Ubogi, medytuje ciągle, skądby złapać rubla, skądby pożyczyc kilka złotych na najniezbędniejsze potrzeby życia i na knajpę.

Dziurawe suknie, podarte buty, pusty żołądek nie hańbią nikogo, a najmniej młodego, polskiego fierała, którego całe suknie, całe buty, syty żołądek (jego praec) zabierają wydawcy, księgarze, różni przekupnie, ale hańbi każdego człowieka, nawet takiego, co ulice zamiata, brak uczciwości, honoru i ambicji.

Porycki jest nieuczciwym, bo pożyczonych pieniędzy nie oddaje nigdy, nie ma ambicji, bo bierze je, wyłudza podstępnie od naiwnych, łatwowiernych, nie ma poczu-

cia honoru, bo nie czuje nawet niżej takiego postępowania.

I jest lekkomyślnym! dorwa trochę grosza za dramat, za nowelę, wa się swojej krowicy z taką pewnością, jak gdyby rozporządzał milionem.

I jest leniwym, próżniakiem! zabrać się do regularnej pracy, wydobyć z tej cuchnącej, męczącej, dzy, woli przesiadywać całe dni mi nocami w kawiarni, czekać się ordynacjami lub referatami.

I jest tehrzem. zachowuje się, jak nędzny botyn, odgrywający winnyonalnej rolę bohatera.

Jest w końcu porycki. rzy go przyjęli serdecznie przyjaciele. płaci za stwem, paszkwiłem. koilla głód jego zmyślenia, chłopca, co nie posiada zapłaconą, odstępuje komu innemu i t. d.

Bud aż cieknie „Sławny człowiek“ Perzyńskiego, chorobliwej zmysłowości, nieuczciwości, tehrzostwa, krzejszy, że autor wykonał technikę z całym spoko drwiącym uśmiechem, co znaczy, że nie ma w nich „wnych ludzi“, z których

Po przeczytaniu Perzyńskiego w warzystwie tehrzostwa, zliweż, aby nie poryński mal

du w sprawie zająć we Lwowie w ulicy Brajerowskiej dnia 27 września b. r., przemówił w te słowa:

Na posiedzeniu Wysokiego Sejmu z 30 września b. r. wnieśli posłowie dr. Battaglia i tow. oraz dr. Kost' Lewyckij i towarzysze, zaś na posiedzeniu dnia 8 października b. r. poseł Stapiński i tow. interpelacje do Rządu w sprawie zająć przy ul. Brajerowskiej we Lwowie dnia 27 września 1908.

W interpelacjach tych zapytują pp. interpelanci:

1. Czy dochodzenie w tej sprawie zarządzono i czy zamierza Rząd pociągnąć do odpowiedzialności organa policyjne, o ile zawniły?

2. Co zamierza Rząd uczynić celem zapobieżenia podobnym zajściom na przyszłość?

Na te interpelacje mam zaszczyt odpowiedzieć co następuje:

Ad 1. Natychmiast po tem zajściu JE. Pan Namiestnik delegował Radeę Dweru Zimnego do przeprowadzenia dochodzenia, który przesłuchawszy przedewszystkiem organa policyjne, które przy tem zajściu interweniowały, wezwał następnie zamieszczonym w dziennikach ogłoszeniem wszystkich, którzy postępowaniem organów policyjnych czują się dotknięci, a w szczególności tych, którzy odnieśli obrażenia cielesne, ażeby się u niego zgłosili, a nadto odniósł się do jednego z przewodców partyi socjalno-demokratycznej o wymienienie świadków.

W skutek tego wezwania zgłosiło się 15 osób jako uszkodzonych, z których 12 poddało się oględzinom lekarskim. Ze świadków wymienionych przez partyę socjalno-demokratyczną jawiło się 18. Wszystkie te osoby przesłuchano z największą dokładnością, a rezultat całego dochodzenia jest następujący:

Dnia 27 września 1908 o godzinie 11 przed południem deputacja partyi socjalno-demokratycznej udała się do gmachu sejmowego, aby JE. Panu Marszałkowi krajowemu i pp. przewodniczącym klubów sejmowych przedstawić swe żądanie w sprawie projektowanej reformy ordynacji wyborczej do Sejmu.

Ponieważ kilka dni przedtem plakatami wezwano stronników tej partyi do licznego zgromadzenia się w powyższym czasie przed gmachem sejmowym, a po południu tego samego dnia także przed gmachem Namiestnictwa, gdy deputacja przedstawiać będzie swe żądania także c. k. Namiestnikowi, dyrektor policyi zaprosił do siebie przewodców partyi celem omówienia bliższych szczegółów zamierzonej manifestacji, zwrócił przytem ich uwagę, że po myśli przepisów ustawy o zgromadzeniach wszelkie pochody i zgromadzenia pod gołem niebem w czasie, gdy Sejm obraduje, we Lwowie nie są dozwolone i zastrzegł wyraźnie, że oprócz treściwego zakomunikowania zgromadzonym odpowiedzi Marszałka

krajowego i Namiestnika przed gmachem sejmowym i Namiestnictwem, ani na tych miejscach, ani też w ul. Brajerowskiej przed domem Kasy chorych, dokąd deputacja po opuszczeniu gmachu sejmowego zamierzała się udać, innych przemówień wygłaszać nie wolno.

W ten sposób dyrektor policyi nie chcąc utrudniać zamierzonej manifestacji, zezwolił na wszystko, co według najliberalniejszej interpretacji ustawy było możliwe, a nie było wprost sprzeczne z ustawą.

Przewodcy partyi przyrzekli się do tego zastosować i dodali, że gdyby osoby, które podążą za deputacją na ul. Brajerowską, zatrzymywały się na ulicy, jeden z przewodców wejdzie między nie i wezwie je do rozejścia się. Prawdziwość przytoczonej treści rozmowy dyrektora policyi z przewodcami stronnictwa potwierdzili obecni przy tej rozmowie dwaj wyżsi urzędnicy dyrekcji policyi.

Gdy wspomniana deputacja po opuszczeniu gmachu sejmowego i zakomunikowaniu zgromadzonym przed tym gmachem odpowiedzi Pana Marszałka krajowego i pp. przewodniczących klubów sejmowych, udała się na ul. Brajerowską do lokalu Kasy chorych, podążył za nią tłum ludzi liczący około 1.500 osób i zajął, tłocząc się, część ulicy Brajerowskiej, mniej więcej od wylotu ulicy Podlewskiego do wylotu ul. Kościuszki.

Otoczony tym tłumem, udał się także komisarz policyi Tauer na czele około 40 żołnierzy policyjnych na ul. Brajerowską i stanął koło domu Kasy chorych. Za nim podążyli wkrótce dwaj inni urzędnicy policyjni z kilkunastu żołnierzami i ustawili się przy realnościach l. 10 i 12 ul. Brajerowska.

Z balkonu I. piętra domu Kasy chorych przemówił do zgromadzonych krótko poseł Hudec, zaznaczył mianowicie tylko, że manifestacja przed Sejmem odbyła się poważnie, i wezwał zgromadzonych do rozejścia się i stawienia się po południu przed gmachem Namiestnictwa.

Jakkolwiek przemówienie to o tyle nie odpowiadało omówionemu programowi, że wygłoszono je z balkonu, a nie z ulicy wśród zgromadzonych, komisarz policyi nie przerywał mowy.

Dopiero gdy następnie wstąpił na balkon poseł Daszyński i począł przemawiać, a już wstęp jego przemówienia wskazywał na to, że zamierza wygłosić dłuższą mowę, wezwał komisarz policyi mowę do zaprzestania mowy. Gdy oddalenie komisarza od balkonu nie było wielkie, należy przypuścić, że mowa słyszał wezwanie komisarza, a gdyby go nawet nie słyszał, mógł się tego domyśleć, gdyż publiczność na wezwanie komisarza odpowiedziała okrzykami: „wolno mówić — hańba — nie przerywać — policya prowokuje“ i t. p. Wezwanie komisarza i okrzyki publiczności w odpowiedzi na to wezwanie

słyszały liczne osoby słuchane przy dochodzeniu.

Gdy także dwukrotne powtórzenie tego wezwania nie odniosło skutku, a nadto poseł Wityk, stojący w drzwiach balkonu, wskazywał gestami zgromadzonym, że będzie potem także przemawiać, komisarz policyi nie mając innego środka do zniewolenia mowcy do zaprzestania mowy, a chcąc zebrać temu, które nabrało charakteru niedozwolonego ustawy zgromadzenia pod gołem niebem, kres położyć, wezwał kilkakrotnie donośnym głosem zgromadzonych na ulicy do rozejścia się. Wezwanie to powtarzali także inni urzędnicy policyjni i wachmistrz policyi.

Wprawdzie przeważna część osób słuchanych przy dochodzeniu, a mianowicie świadkowie przedstawieni przez stronnictwo socjalno-demokratyczne, twierdzą — co także w niektórych dziennikach podnoszono — że wezwania do rozejścia się nie słyszeli; kilku jednak świadków przyznało, że słyszeli bądźto komisarza policyi Tauer osobicie wywołującego do rozejścia się, lub wołającego kilka razy „w tył“, bądźto nie widząc osoby, słyszeli wołanie „proszę się rozejść“. A gdy także inni urzędnicy policyjni, oraz żołnierze z odwołaniem się do przysięgi służbowej zeznali, że publiczność wzywano do rozejścia się, należy przyjąć za udowodniony fakt, że takie wezwanie do publiczności rzeczywiście wystosowano.

Ponieważ wezwanie to nie odniosło skutku, komisarz policyi polecił żołnierzom policyjnym ulicę opróżnić, co w ten sposób wykonano, że oba wymienione oddziały połączywszy się koło domu Kasy chorych, podzieliły się następnie na dwie części. Jedna część żołnierzy odpychała publiczność w kierunku ul. Mickiewicza, a druga w kierunku ul. Kaźmierzowskiej. — Podnoszony więc przeciw policyi zarzut, że ruchami swymi zatamowała odpływ chcąceej się rozejść publiczności, nie jest uzasadniony. Dodać należy, że w odległości 69 względnie 36 kroków od domu Kasy chorych wpadają do ul. Brajerowskiej pionowo ulice Podlewskiego i Kościuszki, tak, że ustąpienie się publiczności z ul. Brajerowskiej mogło także temi ulicami łatwo i w krótkim czasie nastąpić.

Jak liczni świadkowie zeznali, żołnierze policyjni usiłowali z początku rozproszyć publiczność bez użycia broni i dopiero później wydobyli pałasze.

Żołnierze, którzy dobyli szabel, zeznali przy dochodzeniu, że do tego kroku spowodowało ich to, że albo sami zostali uderzeni kamieniami lub laskami, albo spieszyli na pomoc innym żołnierzom atakowanym przez publiczność, albo chronili w ten sposób siebie lub inne osoby urzędowe od zamierzonych uderzeń.

Świadkowie, przedstawieni przez partyę

socjalno-demokratyczną, twierdzą, że nie widzieli, aby żołnierzy obrzucano kamieniami lub bito laskami, widzieli zaś, jak policyanci wywijali szablami ponad głowami publiczności, płazowali lub cieżli szablami, a to nawet osoby uciekające lub takie, które w popłochu przez inne potrącone, upadły na chodnik.

Urzędnicy policyjni zeznali jednak z odwołaniem się na przysięgę służbową, że żołnierzy policyjnych obrzucano kamieniami i laskami już w chwili, gdy zaczęli ulicę opróżniać. Jeden z urzędników zeznał, że zanim policya jeszcze wkroczyła, rzucano na żołnierzy policyjnych stojących przed realnościami l. 10 i 12 przy ul. Brajerowskiej kamień, który trafił jednego plutonowego policyi w czako. Tuż za kamieniem spadła przed nogi tego oddziału złamana laska.

Faktem jest też, że 12 żołnierzy, którzy byli czynni przy opróżnianiu ulicy, odniosło według stwierdzenia lekarza wojskowego kontuzje od uderzenia kamieniem lub laską.

Stwierdzone zostało przytem na podstawie własnych zeznań żołnierzy, którzy pałasze wyciągnęli, że wydobyli je bez komendy, z własnej inicjatywy. Czynnicy więc komisarzowi policyi zarzut, że dał rozkaz do wydobywania pałaszy, nie jest uzasadniony.

W starciu żołnierzy policyjnych z publicznością także kilkanaście osób z tej publiczności doznało obrażeń.

Z osób, które poddały się oględzinom lekarskim, odniosły według orzeczenia lekarzy urzędowych 3 osoby rany w plecy, 1 osoba na szyję, 1 na prawej ręce, a 4 osoby tylko nieznaczne obrażenia. U reszty, t. j. trzech osób, nie stwierdzono śladu zewnętrznych obrażeń. Wszystkie urzędowo stwierdzone obrażenia są lekkimi uszkodzeniami ciała.

Z 14 żołnierzy, którzy wydobyli pałasze, przyznało 7, że zrobiło użytek z broni. Nadto obwiniono jeszcze 3 dalszych żołnierzy, że również uderzali pałaszami.

Gdy komisarz policyi zobaczył, że żołnierze dobyli pałaszy, a publiczność się rozpierzchła, dał natychmiast sygnał do skupienia się żołnierzy.

Z przedstawionych faktów okazuje się, że policya zachowywała się tak długo biernie, póki manifestacja obracała się w legalnych granicach, a komisarz policyi wstąpił dopiero wtedy, gdy przez wygłaszane w ulicy Brajerowskiej mowy naruszono przepisy ustawy o zgromadzeniach. Wynika więc z tego, że komisarz Tauer w poczuciu swej odpowiedzialności za naruszenie ustawy spełnił tylko ciężący na nim obowiązek. Ubolewać zaś należy, że publiczność nie usłuchała od razu wezwania jego do rozejścia się, tak, że musiał się odwołać celem przeprowadze-

tego słońca, które ukazuje w dali życie pro-

horyzont miłości.

dotykał. Marta pró-

przemawia.

Marta dała folę swojemu zdenerwowaniu, łkając radośnie z twarzą ukrytą na ramieniu matki, która stała nieruchoma z wyrazem surowej nagany na twarzy. Jakób czuł, że trzeba się zdecydować na postanowienie. Poszedł prosto do starej damy z elegancją Don Żuana idącego naprzeciw statuy komandora. I ujmując kościstą rękę, podniósł ją do ust prosząc:

— Matko!

Marta, stojąc już po za szeroką rośliną w ogrodzie jesiennych, szybko się pudrowała i wzięła w rękę swój kuferek z pudrem.

— Kiedy wchodziłi żegnając się. Pani przybrała napowrót zwykły wyraz twarzy i uśmiechała się najnaturalniej w świecie, jakby straciła na darmo swego wieczoru.

X.

— Po południu, Marta kończyła się w małym saloniku, przy lampce elektrycznej. „Czy nie będzie z bijącym sercem...“

— Kiedy srebny zegarek stołowy wskazywał pół godziny.... Posłała ją do matki, która musiała mieć pod temi chmurami nad ziemią!... Ale ona nie chciała, że nie czuła ciężkości gałązki mimozy. Miodowy zapach wyprzeżyła, miast przybrać pod złotem nieba najprzód....

— Powiedziała, jak...

— Chee koniecznie....

— Barona zle...

— Marta...

— wyzwała. Marta...

— i szorstkich...

— Junków tego...

człowieka, nie mogła się powstrzymać od wstępu.... Spojrzała na niego z niezadowoleniem, a przecież starał się przedstawić jak najlepiej, pełen surowej, wyszukanej elegancji.... Ale ze zwykłą niesprawiedliwością swego wieku, wykreśliła go z rzędu męzczyzn. Było to, co najwięcej, użyteczne zwierzę domowe.

— Matka wyszła?

— Tak.

— Tem lepiej. Mam z tobą do pomówienia.

— Wracza za chwilę.... Wyszła w pewnej sprawie... bardzo ważnej.

— To, co ci mam do powiedzenia, jest także bardzo ważne.

— Dla mnie?

— Dla wszystkich.

Mówił z powagą, która ją nieco zdziwiła. Czego chciał od nich? Usiadła, zrezygnowana, wskazała mu krzesło:

— Słucham pana.

Skupił się chwilę. A potem, z żywością, jakby zdobywając się na odwagę, wyrzekł jednym ciągiem:

— Nie będę używał żadnych wykrętów. Wiesz bardzo dobrze o czem może być mowa pomiędzy nami.

— Pan daruje, ale nie mam pojęcia.

— Nie przybieraj twojej złej minki. To mnie boli. Już na balu, wtóry, wieczorem.... Tak, słyszałaś co mówiłem, w prze-

żności.... A teraz, dziś udajesz, że nie rozumiesz, wiesz bardzo dobrze....

Ona wyrzuciła z oziębłością:

— Coraz mniej.

Meyerlein się ożywił. Wzruszenie prawdziwe spowodowało tak silne drżenie wargi, że sam po raz pierwszy spostrzegł to przyzwyczajenie. Chociaż zrezygnowany, z całego serca pragnąłby się przypodobać, ale przedewszystkiem obawiał się, aby nie obrzydzać jej do tego stopnia, żeby go za drzwi wyrzuciła, gdy przemówi. A nie mógł nie przemówić. Uczucie jego było tak silne, a od świadczyn Jakóba, których się domyślił, z przenikliwością zazdrośnych, tak bardzo cierpiał!

(Ciąg dalszy nastąpi).

nia swego zarządzenia, do interwencji żołnierzy policyjnych.

Gdy jednak dochodzenie wykazało fakty wskazujące na to, że poszczególne żołnierze przy opróżnianiu ulicy dopuścili się nadużyć czy broni, Namiestnictwo odstąpiło akta dochodzenia właściwej władzy wojskowej, celem przeprowadzenia postępowania wojskowo-sądowego przeciw tym żołnierzom, którzy, jak nadmieniono, bądź sami przyznali, że zrobili użytek z broni, jak i przeciw tym, których o to obwiniono.

Ad 2. Co do zapytania, jakich środków Rząd zamierza użyć celem zapobieżenia podobnym zajściom na przyszłość, mam zaszczyt oznajmić, że:

1. Władza polityczna tak jak obecnie, każdym razem bada ściśle podnoszone przeciw organom policyjnym zarzuty, i w razie wykazania poszlaków winy, odstępuje sprawę sądowi wojskowemu celem pociągnięcia winnych do odpowiedzialności;

2. Ważnym środkiem przeciw nadużyciu broni byłoby niewątpliwie lepsze wyszkolenie żołnierzy policyjnych. Wobec wmagających się niepomierne żądań i potrzeb służby bezpieczeństwa publicznego w wielkich miastach, a specjalnie we Lwowie, zwiększenie liczby żołnierzy policyjnych nie postąpiło dotychczas równomiernie. Wskutek tego żołnierze ci, nieraz młodzi wiekiem i niedoświadczeni, tak są przeciążeni służbą, że wszechstronne wykształcenie ich we wszystkich kierunkach służby jest utrudnione. O ile jednak warunki pozwolą, będzie usilnym staraniem Namiestnictwa dążyć do jak najlepszego wykształcenia żołnierzy policyjnych;

3. Jakkolwiek każde podobne starcie straży policyjnej z ludnością jest wypadkiem ubolewaną godnym, i władze wszelkich dokładają starań, ażeby im o ile tylko można zapobiedz, to jednak jednym z głównych warunków zapobieżenia podobnym zajściom jest zachowanie się publiczności, od której domagać się trzeba, ażeby nie stawiała oporu zarządzeniom organów policyjnych, które bądź to przestrzegając nienaruszenia ustaw, bądź to działając w interesie utrzymania spokoju i porządku publicznego, spełniają ciężary na nich obowiązki.

W tym samym duchu odpowiedział następnie hr. Łoś w języku ruskim na wniesioną w tej sprawie interpelację p. dr. Lewickiego i tow.

Projekt programu konferencji bałkańskiej.

(H) P. Izwolski ciągle jeszcze podróżuje. Z Paryża udał się do Londynu, gdzie po wielkiej trudności, ale nie z wielkim dla swoich planów powodzeniem, ułożył z p. Greyem projekt programu konferencji bałkańskiej, poczem podążył napowrót do Paryża, aby zyskać tego programu aprobatę ze strony p. Pichona, a jutro już oczekiwany jest w Berlinie. Pełen rozmaitego rodzaju wrażeń i wzruszeń przybył ma p. Izwolski z Berlina wprost do Petersburga, gdzie złoży rachunek ze swej dłuższej pielgrzymki dyplomatycznej i przedstawi swoje teraźniejsze zdobycze i nadzieje na przyszłość.

Rachunek ten nie wypadnie bardzo pomyslnie. Najważniejszego dla Rosji postulatu nie powiodło się p. Izwolskiemu przeforsować. Przyszła konferencja ma obradować nad różnymi kompensatami, ale kompensata dardaneńska, mimo usilnych i podobno uporczywych zabiegów rosyjskiego dyplomaty, została wyłączona z programu. Gdy podejmował p. Izwolski podróż w sprawie rewizji traktatu berlińskiego, uśmiechała mu się przedewszystkiem myśl przeprowadzenia przy tej sposobności rewizji traktatu paryskiego, który zawarty po wojnie krymskiej orzekał, iż żadna flota wojenna, oprócz oczywiście tureckiej, nie może przepływać przez cieśninę morską Bosfor i Dardanele, bez specjalnego pozwolenia sułtana, a nadto zabraniała Rosyji utrzymywania floty wojennej na morzu Czarnem. Odnosny paragraf o zamknięciu cieśnin wielono na życzenie Anglii do traktatu berlińskiego. Otóż p. Izwolski zażądał obecnie zmiany tego paragrafu w tym kierunku, aby cieśniny były otwarte dla rosyjskich okrętów wojennych, przyczem przedłożył bardzo wyczerpującą memorję, wyjaśniającą stanowisko Rosyji w sprawie Dardaneli. Rząd angielski był na to przygotowany i na podstawie opinii swego urzędu marynarki uznał za rozwiązanie tej kwestyi w myśl życzeń rosyjskich za niemożliwe. W komunikacie o konferencji oczywiście nie zaznaczono tej zasadniczej różnicy zapatrywań Rosyji i Anglii, ale owszem podniesiono niejako wspaniałomyślność Rosyji, która nie chce stwarzać nowych trudności Turcyi, usuwa kwestyę cieśnin z porządku dziennego konferencji, wychodząc z tego punktu widzenia, iż kwestya ta wymaga bezpośredniego porozumienia między Rosyją i Turcyją.

W ten sposób faktycznie cofnięto kwestyę Dardaneli „w daleką dal“, albowiem

każdy to rozumie, iż jest to kwestya europejska w pełnym tego słowa znaczeniu i że dla jej rozwiązania nie wystarcza porozumienie dwu mocarstw, lecz potrzeba zgody wszystkich mocarstw podpisanych na międzynarodowych traktatach. Na tem stanowisku stanęła odrazu Turcyja, a za nią i inne państwa, a zwłaszcza bardzo wyraźnie Niemcy. *Koeln. Ztg.* stwierdziwszy wybitnie międzynarodowy charakter kwestyi cieśnin, wyraziła zarazem zapatrywanie, iż Turcyja nie ma powodu wynagradzania Rosyji otwarciem cieśnin, albowiem Rosyja wskutek ostatnich wypadków bałkańskich nie poniosła żadnej straty i dlatego też nie należy jej się żadna kompensata. Dla Turcyi otwarciu cieśnin byłoby wielkim ciosem, bo pozostawiała ona pod ciągłą grozą nagłego niebezpieczeństwa od strony morza.

Niepowodzenie p. Izwolskiego na punkcie najbardziej drażliwym i dla interesów Rosyji najbardziej żywotnym, oceniła odrazu prasa rosyjska. „Jakkolwiek będzie koniec zawieruchy bałkańskiej — piszą *Piet. Wiadomości* — jedno jest niewątpliwie. Oto odparto nas zarówno z Bliskiego jak Dalekiego Wschodu, wydarto nam dwie jasne idee, dla których warto było żyć i pracować. Czy Rosyja może istnieć bez tych idei? Na to pytanie powinna odpowiedzieć nie dyplomacya, nie konferencja. Trzeba wypracować wreszcie plan dalszego rozwoju Rosyji, zarówno wewnętrznego jak zewnętrznego i postępować zgodnie z nim a nie stosować się do planów poszczególnych ministrów“. A *Ruskoje Słowo* dodaje: „Chwila jest poważna. Izwolski podróżuje i nie sobie nie robi z niezadowolonej opinii rosyjskiej. W groźnym dniu sądnym, który nastąpił dziś dla Słowiańszczyzny, cały stosunek Rosyji do rozgrywających się wypadków, znajduje się niepodzielnie i bez żadnej kontroli w rękach dyplomacyi. Głos smutku narodowego i oburzenia wylewa się tylko na szpaltach prasy, cóż jednak znaczy głos prasy rosyjskiej i dla naszej dyplomacyi i dla polityków europejskich?“

Te głosy prasy nie zapowiadają p. Izwolskiemu miłego wypoczynku po trudach podróży, zwłaszcza, że wymknęła mu się z ręki nietylko kompensata dardaneńska, ale jeszcze druga wysuwana przez niego kompensata okazała się pozbawioną wszelkiej realnej podstawy. Widocznie chyba tylko dla dokuczenia Austro-Węgom, zażądał on kategorycznie kompensaty dla Serbii. Wszyscy łamią sobie głowę nad tem, za co ma Serbia otrzymać kompensatę? Czy ma być wynagrodzona za to, że się rozbił jej fantastyczny pomysł utworzenia Wielkiej Serbii? Czy za to, że ciągnęli krzykami i pogrozkami niepokoić opinię europejską, pragnącą szerze utrzymania pokoju? Wreszcie nasuwa się pytanie, jaka wogóle w dzisiejszych warunkach możliwa jest dla niej kompensata?

Otóż taką kompensatę wymyślił p. Izwolski. W rokowaniach z angielskimi ministrami domagał się umieszczenia na porządku dziennym konferencji w punkcie siódmym żądania, aby Serbii dano kompensatę przez sprostowanie granic na przytykającej do Sandzaku nowo-bazarskiego części terytorium Bośni i Hercegowiny. Na tak sformułowane żądanie nie zgodzono się przedewszystkiem w Paryżu, zwłaszcza, gdy otrzymano tam ze strony powołanej kategoryczne oświadczenie, iż Austro-Węgry nie wzięły udziału w konferencji, na której zamierzano przyznać Serbii i Czarnogórze jakiegokolwiek korzyści terytorjalne, a w szczególności, gdyby brano pod uwagę Sandzak, jako terytorium kompensaty. „Dowiadujemy się — pisze *Vaterland* — z bardzo dobrego źródła, iż Austro-Węgry od zadowolającego wyjaśnienia tej kwestyi czynią zależnym swój udział w projektowanej konferencji bałkańskiej. Do opróżnienia Sandzaku i zwrócenia go Turcyi, jako kompensaty zobowiązały się Austro-Węgry dobrowolnie, ale zastrzegły się one bardzo energicznie przeciwko temu, aby to terytorium odstępowano Serbii i Czarnogórze, przez co wytworzyłoby się niebezpieczne zetknięcie granic obu tych krajów, których stolice narzeczian są głównym ogniskiem zwróconej przeciw Austro-Węgrom wielko-serbskiej propagandy“.

Jeżeli więc obecnie, wbrew intencjom p. Izwolskiego, punkt siódmy programu konferencji zmieniono i dano mu ogólnikowe brzmienie: „Korzyści, jakie mają być przyznane Serbii i Czarnogórze“, to po stosownym zastrzeżeniu Austro-Węgier, zdaje się być rzeczą niewątpliwą, iż inicjatorowie konferencji nie mają już na myśli korzyści terytorjalnych. Inne korzyści są możliwe. Poruszył je sam Rząd austriacki w Delegacyach. Korzyść Czarnogóry polegałaby na uchyleniu krepującego jej prawa zwierzchniczo paragrafu 29 traktatu berlińskiego, a korzyść Serbii na powołaniu jej przedstawiciela do komisji dunajowej. Do przyznania tych korzyści okazały już Austro-Węgry skłonność przed ogłoszeniem programu konferencji.

Znany nam jest dotąd tylko projekt programu konferencji i to w ogólnym zarysie. Widocznie jednak i tekst tego projektu nie jest jeszcze ustalony, skoro w odnośnych

komunikatach *Agencji Havasa* i *Biura Reutersa* mogły zająć istotne, a nawet zasadnicze różnice. Obywatnie wyparto się komunikatu *Agencji Havasa*: ogłoszenie jego miało nastąpić wskutek niedyskrecyi, o którą posądzono p. Izwolskiego. W każdym razie projekt ten ostatecznie ustalony przez Anglię, Rosyję i Francję, przedłożony zostanie do aprobaty innym mocarstwom, a zwłaszcza najbardziej w tym przedmiocie interesowanej Turcyi.

Wiadomości dotychczasowe z Konstantynopola stwierdzają, iż ogłoszony projekt programu konferencji nieprzychylnie przyjęto w Turcyi. Zapowiedziane kompensaty uważają tam za iluzoryczne, gdyż Turcyja uzyskałaby je i bez konferencji, na podstawie bezpośredniego porozumienia z Austrią i Bułgarią. Turcyja zamierza podobno wystąpić z innym projektem, którego jednym z punktów będzie: zabezpieczenie dalszej nieetykalności terytorium państwa tureckiego. Zapewne i ze strony innych mocarstw zażądana będzie pewna korektura tego lub owego punktu programu angielsko-rosyjskiego. Dziś już jednak stanowczo i z zadowoleniem stwierdzić można, iż jeśli konferencja przyjdzie do skutku, w jej programie nie będzie żadnego takiego punktu, któregoby Austro-Węgry zasadniczo przyjąć nie mogły.

Paryż. Prezydent Fallières przyjął wczoraj na audyencji rosyjskiego ministra spraw zewnętrznych Izwolskiego i odbył z nim półgodzinną konferencyę. Nadto przyjął p. Fallières na audyencji także ambasadora rosyjskiego.

Dziś daje prezydent Fallières śniadanie na cześć min. Izwolskiego, który odłożywszy swój wyjazd na 24 godzin, opuści Paryż we wtorek wieczorem, zatrzyma się krótki czas w Baden-Baden, a we czwartek wieczorem przybędzie do Berlina.

Paryż. *L'Eclair* pisze, że przedwezne ogłoszenie programu konferencji mocarstw jest tak niezwykle i sprzeczne z dotychczasowymi zwyczajami, że wiadomo, czy w tem widzieć machiawizm, czy też sami inicjatorowie konferencji nie życzą sobie, aby konferencja doszła do skutku.

Echo de Paris ogłasza rozmowę z rosyjskim ministrem spraw zagranicznych Izwolskim, w której Izwolski kategorycznie zaprzeczył temu, jakoby miał coś wspólnego z ogłoszeniem programu konferencji mocarstw.

Paryż. Na sobotniej Radzie ministerjalnej omawiano sprawy zagraniczne, a minister spraw zagranicznych Pichon zdał sprawę ze swych rokowań z mocarstwami zagranicznymi.

Konstantynopol. Minister spraw zagranicznych Tewfik basza oświadczył w rozmowie z redaktorem pisma *Tanin*, że Porta nie akceptuje ogłoszonego programu konferencji mocarstw.

Turcyja proponuje program następujący: 1. proklamowanie Bułgarii królestwem; 2. aneksya Bośni i Hercegowiny; 3. zobowiązanie do współdziałania w tureckim długu państwowym i innych tureckich i bułgarskich zobowiązaniach; 4. stwierdzenie nienaruszalności granic Turcyi.

Minister przyznał, że Porta brała pod rozwagę sprawę ewentualnego załatwienia konfliktu z Austrią i Bułgarią bezpośrednio, nie powzięła jednak dotychczas żadnej decyzji.

Na Bałkanach.

Antiaustriacki bojkot w Turcyi.

Tryesteńska Izba handlowa i przemysłowa przyjęła rezolucyę, w której, wskazując na bojkot towarów i okrętów austriackich w portach tureckich, wyraża nadzieję, że Rząd austro-węgierski poczyna wszelkie kroki przeciw temu bojkotowi i stanie w obronie zagrożonych interesów handlowych austriackich. Dalej protestuje rezolucya przeciw szkodom, które wyrządził bojkot i wyraża przekonanie, że Rząd postara się o wynagrodzenie szkód poniesionych. Uchwałę tę postanowiono przesłać P. Prezesowi gabinetu bar. Beckowi, P. Ministrowi handlu dr. Fiedlerowi i P. Ministrowi spraw zagranicznych bar. Aehrenthalowi.

Ambasador austro-węgierski margr. Pallavicini już onegdaj poczynił bardzo ważne kroki u Porty z powodu bojkotu parowców austriackich, a obecnie kroki te powtórzył. Ambasador otrzymał zapewnienie, że Porta zarządzi wszelkie środki, aby służyć ruchowi bojkotu. Wczoraj też agitacya bojkotowa ustała. Ludność turecka zaczyna na nowo czynić zakupy w bojkotowanych dotychczas sklepach z konfekcyą austriacką.

Według doniesień, jakie dyrekcyja generalna „Lloyda“ otrzymała z Konstantynopola i Smyrny, bojkot się zmniejszył i okręty, chociaż z przeszkodami, mogą wyładowywać towary.

Cesarz Wilhelm wobec Turcyi.

Nordd. Allg. Ztg. donosi szczegółowo o ostatniej audyencji ambasadora tureckiego u cesarza Wilhelma. Nowo mianowany ambasador Osman Mizamil basza, przybywszy na audyencyę, zapewnił cesarza, że uważa za swój obowiązek utrzymać tradycyjne dobre stosunki między Niemcami a Turcyją.

Cesarz wyraził radość z powodu, że widzi w nowym ambasadorze swego dawnego znajomego, jako zastępcę monarchy szczerze zaprzyjaźnionego. Wyrzucił daleki zdziwienie, iż w ostatnich czasach rozszły się pogłoski, jakoby zmieniło się jego usposobienie do Turcyi i jej monarchy. Cesarz zaprzeczył kategorycznie tego rodzaju pogłoskom i podniósł, że i dalej żywi dla Turcyi szczerze przyjazne uczucia, których dowody dał w Damaszku. W końcu życzył Turcyi, aby jako państwo konstytucyjne pomyślnie się rozwijała i raz jeszcze zapewnił o swej przyjaźni szczerzej dla Turcyi i jej monarchy.

Następnie przedstawił cesarz ambasadora cesarskiej.

Wieści z Konstantynopola.

Nadzwyczajna Rada ministrów, której oczekiwano w sobotę, nie odbyła się.

Agencja Havasa otrzymała wiadomość z Konstantynopola, że rząd turecki zmobilizował korpus armii w Anatolii.

W półurzędowych jednak tureckich kołach jak pierwaj tak i teraz oświadcza, że nie wydano weale rozkazu mobilizacyi korpusów wojsk anatolijskich. Wydano jedynie zarządzenia na wypadek przewozu wojsk.

Według wiadomości z tureckich kół wojskowych, miano postanowić zarządzenie mobilizacyi wszystkich jedenastu nizam, oraz liniowych dywizyj piechoty, konnicy i artylerji w I, II, i III. korpusie (Konstantynopol, Adryanopol, Saloniki), dalej kilku europejskich i małoazyatyckich dywizyj redyfów, razem 14 dywizyj. Nastąpiło to wszakże tylko w celu ćwiczeń wojskowych i w celu doprowadzenia do normalnego stanu wojsk, osłabionych skutkiem ostatnich urlopów.

Rząd turecki na zapytanie dyplomatów zaprzeczył wiadomościom o mobilizacyi i polecił ambasadorom, aby ogłosili odpowiednie oświadczenia.

Jako berlińska ambasada turecka przesłała *Biuru Wolfa* następujący komunikat: Wiadomości podane przez prasę o mobilizacyi tureckich wojsk w Europie i Małej Azji, pozbawione są wszelkiej podstawy. Rząd turecki nie wydał weale zarządzeń mobilizacyjnych.

Równocześnie turecki ambasador w Paryżu, Naum basza, oświadczył wobec kilku sprawozdawców dziennikarskich, że rząd turecki rzeczywiście był zdecydowany wydać wszelkie zarządzenia potrzebne do mobilizacyi i wszystkie koleje otrzymały już konieczne wskazówki. Projektowanych zarządzeń jednak zaniechano, ponieważ Porta w sobotę wieczorem otrzymała wreszcie żądane zapewnienia od Bułgarii.

Stanowisko Serbii.

Minister Milovanowić wyjechał do Berlina.

Jak w Belgradzie głoszą, deputacya kupców serbskich udała się do ministra spraw zagranicznych i oświadczyła mu, że w razie, gdyby zaszła potrzeba, oddają oni majątki swe do dyspozycyi w nadziei, że kotręś z wielkich mocarstw poprze Serbię w odparciu krzywdy, jaką Serbii wyrządziły Austro-Węgry.

W sobotę po południu w gmachu Skupczyny odbyła się poufna konferencja kilku posłów.

Janko Vukotić jako reprezentant rządu czarnogórskiego przybył onegdaj w nadzwyczajnej misyi do Belgradu.

Uspokojenie w Bułgarii.

Z Sofii donoszą: Zarządzone onegdaj powołanie części rezerwy na ćwiczenia wojskowe, zostało wczoraj odwołane.

Po onegdajszej Radzie ministrów usposobienie wojenne znacznie się zmniejszyło. Przypuszczają, że królowi Ferdynandowi uda się rząd nakłonić do ustępstw w sprawie kolei wschodnich i do bezpośrednich rokowań z rządem tureckim.

Doniesienie dzienników, jakoby koronacya króla Ferdynanda odbyć się miała w listopadzie, jest pozbawione wszelkiej podstawy. Dotąd rząd nie zajmował się tą kwestyą. W każdym razie koronacya nie odbędzie się przed uznaniem Bułgarii królestwem przez mocarstwa.

Paryż. Przybył tu z Berlina król grecki.

A t eny. Burmistrz z Salonik Adil bej, jeden z najwybitniejszych członków komitetu młodotureckiego, przybył tu i odbył dłuższą konferencyę z ministrem spraw zagranicznych i prezesem gabinetu.

Lwów, 19 października.

— Kalendarz.

Wtorek (20 października):

Felicjana. — Budziława. — Serhya.

Wschód słońca o godzinie 5 55 rano, zachód słońca o godzinie 4-20 po południu

— Dar Najj. Pana dla Ojca św.

Najj. Pan — jak donoszą z Wiednia — darował Ojcu św. z okazji jego jubileuszu kapłańskiego złoty krzyż, na którym znajduje się postać Ukrzyżowanego, z 60 brylantów i 50 rubinów.

— **Audycyency u JE. P. Ministra Dawida Abrahamowicza.** W sali audycyonalnej Namiestnictwa zgromadzili się dzisiaj o godzinie pół do 10 rano Wiceprezydenci Namiestnictwa, radcy Dworu i szefowie departamentów Namiestnictwa, których JE. Pan Namiestnik przedstawił po krótkiej przemowie JE. Panu Ministrowi Dawidowi Abrahamowiczowi. Następnie p. Wiceprezydent Rady szkolnej krajowej przedstawił JE. Panu Ministrowi członków i referentów kraj. Rady szkolnej.

W dalszym ciągu przybywali w podanym poniżej porządku na audycyency: Ich Ekscelency Najprzew. ks. Arcybiskupi: Bilewski, Szeptycki i Teodorowicz, oraz ks. mitrat Bielecki i ks. prałat Turkiewicz w imieniu gr. katolickiej kapituły, a ks. Moszoro z ks. kanonikami Piotrowiczem i Bogdanowiczem w im. ormiańskiej kapituły katedralnej.

Dalej zgłosili się: komendant kraj. Żandarmerji pułkownik Piringer, prezydent miasta Ciuchciński z wiceprezydentami dr. Rutowski i Epplerem i delegatem Rady miejskiej, dr. Aschkenazem; wiceprezydent wyższego sądu kraj. Przyłuski z prezydentem sądu kraj. Bauelem, gronem radców tego sądu i starszym prokuratorem Hintzem i prokuratorem Barthem; wiceprezydent kraj. dyrekcji Skarbu Prokopowicz z radcami Dworu tj. dyrekcji i szefem biura prezydyałnego starszym radcą Dobrowolskim, zastępcą prokuratora Skarbu, dr. Niewiadomski z gronem radców prokuratoryi Skarbu, naczelny dyrektor poczty i telegrafów radca Dworu Jan Lubicz Seferowicz z radcą Dworu Pikorem i gronem radców, dyrektor kolei państwowych radca Dworu Rybicki z radcami dr. Younga i Stelzerem, rektor Uniwersytetu dr. Mars z dziekanami wydziałów: ks. dr. Bartoszewskim, dr. Lyskowski, dr. Sieradzki i dr. Witkowski, rektor szkoły Politechnicznej Niewiadomski, rektor Akademii weterynaryi dr. Szpilman z gronem profesorów, dyrektor Akademii handlowej Pawłowski, w imieniu Dyrekcji domen i lasów starsi radcy: Biliński i Flechner, uczelnik kierownictwa budowy kolei państwowych starszy radca bud. Cieślowski, starosta lwowski, radca Namiestnictwa Franz, wreszcie dyrektor policji, radca Rządu Schechtel z gronem urzędników i inspektor przemysłowy radca Rządu Arnulf Nawratil.

Z kolei przedstawili się JE. P. Ministrowi: Prezes dr. Władysław Krański i dyr. Jan Vivien w imieniu Tow. Kredytowego ziemskiego, Artur Zaremba Cielecki i Jan Vivien w im. galic. Towarzystwa gospodarskiego, zaś jako reprezentanci Centralnego zarządu Tow. „Kółek rolniczych“ prezes Cielecki, radca szkolny Mieczysław Zaleski, dr. Bronisław Dulęba, dyr. Adamski; Wydział powiatowy lwowski z prezesem Leopoldem Baczewskim, br. Horochem, Teofilem Merunowiczem i Dymitrym Kiernołą, prezydent Izby handlowej i przemysłowej Samuel Horowitz z wiceprezesami Baczewskim, Gubrynowiczem i sekretarzem Izby dr. Stesłowiczem.

W imieniu Banku krajowego przedstawili się dyrektorowie: dr. Alfred Zgórski, dr. Józef Milewski i dr. Wacław Domaszewski, dalej Naczelnik filii Banku Austro-Węg. we Lwowie, Józef Kotwicz Zgórski, dyrektor filii Zakładu dla handlu i przemysłu Jan Kanty Steczkowski.

Poczem JE. P. Minister przyjmował licznych petentów, których posłuchania przeciągnęły się do godziny pół do drugiej.

— **Jubileusz Ojca św.** Pielgrzymka polska, która uda się do Rzymu celem złożenia hołdu Ojcu św. z okazji złotego jubileuszu jego kapłaństwa, będzie przyjęta na posłuchaniu między 7 a 10 listopada. Adres odeztał JE. P. Marszałek Stanisław hr. Badeni. Po bilety wstępu należy się zgłaszać do Kolegium polskiego w Rzymie (via dei Maronifi 22). Dla włościan i osób mniej zamożnych urządza ks. Biskup przemyski Pelczar wspólną pielgrzymkę pod przewodnictwem ks. prof. dr. Jana Balickiego i ks. Kazimierza Kotuli. Pielgrzymi wyjadą z Przemysła dnia 2 listopada wieczorem, z Krakowa o godzinie 12 m. 56 w nocy. Następnie wieczora przenocują w Padwie, drugą noc spędzą w Lorecie, w Rzymie staną dnia 5 listopada wieczorem i zabawią tam przez 11 dni, zwiedzając kościoły i skarby sztuki. Będą też dla nich urządzone nabożeństwa na grobie św. Piotra, przy trumnie św. Stanisława Kostki, w bazylice św. Wawrzyńca. Dnia 16 listopada

po uroczystej Mszy św. Ojca św. w bazylice watykańskiej wyjadą wieczorem do Wenecji, a ztamąd następnego dnia przez Wiedń do kraju. Bilety będą ważne na 90 dni. Cena jazdy pociągami pospieszonymi z Krakowa wyniesie tam i z powrotem I. klasą 352 k. 70 h., II. kl. 238 k. 10 h., III. kl. 136 k. 60 h.; prócz tego trzeba mieć mniej więcej 200 kor. na mieszkanie i wikt tak w Rzymie, jak i w czasie podróży. Mieszkanie i wikt w Rzymie wynajmie się w jednym z hoteli za umiarkowaną cenę; strój narodowy jest pożądany. Zgłoszenia przyjmuje ks. prof. dr. Jan Baliński w Przemysłu, najdalej do 25 października. Pieniądże trzeba przysłać razem ze zgłoszeniem.

— **Odezyt Cezarego Jellenty** o Norwidzie jako artyście i poecie, którego to odezwyty wygłoszona wczoraj część pierwsza wzbudziła ogólne zainteresowanie, odbędzie się dzisiaj w sali ratuszowej. Początek o godzinie 8 wieczorem, a nie, jak zapowiadano o 7.

— **Zaduszki.** W interesie porządku, dogodnej komunikacji i bezpieczeństwa publicznego ze względu na spodziewany nadzwyczajny ruch publiczności zwiedzającej groby na cmentarzu Łyczakowskim w dniach 1 i 2 listopada 1908 zarządził magistrat, aby w dniach powyższych odbywał się pochód ulicą Piekarską na cmentarz Łyczakowski tylko jednym chodnikiem po stronie lewej, powrót zaś z cmentarza chodnikiem po drugiej, t. j. lewej strony ulicy.

— **Posiedzenie** w sprawie „Funduszu doradczej pomocy dla uczącej się młodzieży im. Henryka Rewakowicza“ odbędzie się dziś, w poniedziałek, o godzinie 7 wieczorem w sali posiedzeń magistratu.

— **Z Towarzystwa nauczycieli szkół wyższych.** Dnia 16 b. m. zjawiła się w Sejmie deputacja Tow. nauczycieli szkół wyższych, złożona z przewodniczącego prof. dr. K. Twardowskiego, jego zastępcy dyr. St. Schneidra i członka zarządu głównego prof. dr. M. Janielego i przedłożyła przydyum sejmowej komisji szkolnej memoriał w sprawie rozmieszczenia szkół średnich w naszym kraju w myśl uchwały tegorocznego walnego zgromadzenia.

— **Polskie Towarzystwo emigracyjne** na odbytu w sobotę wieczorem nadzwyczajnym walnym zgromadzeniu, niechwalilo po dłuższej dyskusji przenieść siedzibę Towarzystwa ze Lwowa do Krakowa.

— **Posiedzenie naukowe** polskiego Towarzystwa przyrodników im. Kopernika odbędzie się we wtorek, 20 b. m., o godz. 6 wieczorem w sali Instytutu chemicznego Uniwersytetu (ul. Długosza). Porządek dzienny: 1. Prof. dr. W. Laska: O ostatniem trzęsieniu ziemi. 2. Luźne komunikacje.

— **Towarzystwo właścicieli realności** odbędzie walne zgromadzenie we środę, 28 b. m., o godzinie 6 wieczorem w sali Towarzystwa (ul. Łyczakowska 1. 3).

— **Z Kasyna miejskiego.** W sobotę, 24 b. m., „wieczór śmiechu“ z łaskawym współdziałaniem chóru kółka amatorskiego i orkiestry wojskowej. W programie: monologi, deklamacje humorystyczne z ostatniej chwili, na zakończenie zaś komedjka w jednym akcie. Bilety od wtorku, godziny 5 po południu.

— **Nagie a niespodziewanie** odbyła wczoraj zima wjazd do naszego miasta na przekór prognozie, która niesłychane cuda o piękności dnia tego przepowiadała. Już rano silne oziębienie powietrza dało się dotkliwie odczuć; po południu w chmurnej atmosferze bujać zaczęły śniegowe płatki coraz żwawiej i gęściej, tak, że nad wieczorem obsypały dachy i oblepiły drzewa białą powłoką. W ciągu nocy spadł termometr poniżej zera i dzisiaj — choć w godzinach przedpołudniowych pokazało się było słońce, mamy już wrażenie, jakby zima objęła rządy. A przecież byłoby to za wczesnie. Swoją drogą, po roku, który nie dopuścił rozwinąć się wiosnie, a lata całkowicie nie miał, można spodziewać się wszystkiego!

— **Miejska Rada zdrowia.** Na sobotniem jej posiedzeniu przeprowadzono obszerną dyskusję nad otwarciem prywatnych froelbówek, chajderów i ochronek. Zwrócono uwagę zarówno na zdrowotne jak i społeczne momenty tej kwestji. Wobec faktu, że stan płonicy od kilkunastu dni nie zmniejsza się, a skupia się głównie w punktach miasta, zamieszkałych przez ubogą ludność żydowską, Rada zdrowia obstarując zasadniczo przy opinii swej poprzedniej z 9 b. m. co do otwarcia chajderów na razie dla dzieci w wieku szkolnym, — powzięła rezolucję w tym kierunku, by fizykat indywidualnie badał chajdery, froelbówki i ochronki; — w razie uznania, że jakiś zakład możnaby otworzyć, przedłoży fizykat Radzie zdrowia wnioski do zatwierdzenia. Nadto wyrażono opinię, że co do nadzoru lekarskiego takich zakładów, musi to być nadzór ustanowiony z urzędu, nie ma go zaś wykonywać lekarz, opłacany przez właściciela danego zakładu.

Drugą, nader ważną i doniosłą dla stolicy kraju sprawę asanacji dzielnicy III, ujęła Rada zdrowia w konkretną rezolucję następującego brzmienia: „Zważywszy, że wieloletnia obserwacja stwierdziła po nad wszelką wątpliwość, że okolica na północ i na zachód od

placu Gołuchowskich jest pierwszorzędnem ogniskiem wszelakich epidemii, z ogromną ujmą dla stosunków zdrowotnych całego miasta, a w dalszej konsekwencji i kraju, miejska Rada zdrowia uznaje nagłą potrzebę asanacyjnej regulacji tej dzielnicy, a przedewszystkiem uregulowania i rozszerzenia ulic, oprócz natychmiastowego wyczyszczenia jej“.

— **Czyszczenie miasta.** Wiceprezydent miasta dr. Rutowski zawiadomił na sobotniem posiedzeniu m. Rady zdrowia, że ogólne wycieście miasta odbywa się właśnie i to na wielką skalę; w wydanych w tej mierze zarządzeniach uważał za potrzebne poczynienie pewnych ograniczeń, by mianowicie nie żądano od właścicieli domów za wiele. To też mycie, dezynfekcyonowanie wychodków, odczyszczanie podwórz i zaułków jest w pełnym toku, a ponieważ nie stawia się żądań wygórowanych, właściciele bez opozycji wydane zarządzenia wykonują. Cała akcyja odbywa się głównie siłami urzędniczymi; pomoc obywatelska w koni-szach obchodowych jest bardzo skąpa. Przydyum miasta ma nadzieję, że w krótkim czasie w mnóstwie domów zapanuje pożądana czystość i lepsze stosunki zdrowotne. Z zadowoleniem podniósł, że dotąd wszelkie zarządzenia w tej mierze udało się przeprowadzić bez użycia środków surowszych.

— **Zakład spalania śmieci.** Na założenie takiego zakładu, mającego pierwszorzędną dla zdrowotności miasta naszego wartość, otrzymała gmina dawniej ofertę, jednak niezbyt korzystną. Obecnie wpłynęła oferta znacznie dla gminy dogodniejsza; mianowicie przedsiębiorca podejmuje się sam zakład taki wybudować, a po 15 latach oddać go gminie na własność i jeszcze płacić po 40.000 koron rocznie. Jest tedy nadzieja, że tak ważny, wieloletni postulat miasta ziszczy się już niebawem.

— **Czerwonka** (dysenterja) panuje epidemicznie: w Sadowej pow. borohodzańskiego, w Medowej pow. brzeżańskiego, Zadzórzcu i Korzeliach pow. przemysłańskiego, w Strzałkowie pow. stryjskiego i w Żurawnie pow. żydaczowskiego.

— **Ważne dla popisowych.** Magistrat miasta Lwowa ogłasza, że popisowi urodzeni w latach 1888, 1887 i 1886 mają się zgłosić do spisu poborowych w listopadzie w miejskim urzędzie konskrypcyjnym.

△ **Nieostrożna jazda.** Automobilarz 5.884 jadąc wczoraj szybko ul. Chorążczyzny, najechał na 13 letniego chłopca Ferdynanda Brzuszkę, który upadłszy na bruk, skaleczył się dotkliwie w prawą rękę.

△ **Kronika policyjna.** W rzeczywistości przy ul. Źródlanej 1. 8 schwymano w nocy z soboty na niedzielę znanego rzeźmieszka Józefa Stefanowicza w chwili, gdy zakradł się w celach kradzieży do szynku Fingerrotha.

✦ **Zmarli we Lwowie:** Cecylia z Schweizerów Hirschowa, żona radcy Dworu i dyrektora dóbr państwowych, w 60 r. życia; Lucyna z Orłowskich Russanowska, w 74 r. życia; Ferdynand Terenkoczy, wermistrz kolei państwowej; Eufemia z Kalistowskich Wrećiowa, żona emer. nauczyciela szkół ludowych, w 64 r. życia.

W Warszawie, prof. Witold Załęski, uczony statystyk i historyk, w 72 r. życia. Zmarły posiadał wielkie zasługi na polu prac statystycznych, z których wiele ogłosił drukiem.

W Paryżu, Ignacy Poznański, znany milioner łódzki, w 56 r. życia.

— **Śmiertelny wypadek na dworcu kolejowym w Krakowie.** W sobotę przed południem na dworcu towarowym w Krakowie pięciu robotników zajętych było wyładowaniem dwu wielkich kół rozpędzonych do maszyny, przeznaczonej do robót około poszukiwania węgla kamiennego w Moikowie pod Krakowem. Wskutek nieostrożności i nieumiejętności robotników, jedno koło rozpędzone runęło i zabiło na miejscu 25-letniego robotnika Jana Gutera. Drugi robotnik 28-letni Jakób Pierog ma zmiążdżoną czaszkę i konającego przewieziono go do szpitala. Trzeci robotnik Jan Zieliński ma zmiążdżoną stopę. Wszyscy trzej pochodzą z Mniłkowa.

W sobotę zmarł również przewieziony do szpitala św. Łazarza 19-letni robotnik Jan Pierog.

— **Tramway elektryczny w Oświęcimiu.** Ministerstwo kolei przedłużyło do 3 października 1909, udzielone właścicielowi fabryki w Oświęcimiu Emilowi Kuznitskemu pozwolenie na przedwstępne roboty techniczne około elektrycznej kolejki ze stacji kolejowej w Oświęcimiu do miasta.

— **Zamach na konsula włoskiego.** Z Zagrzebia donoszą, że murarz imieniem Simoni, Włoch, wykonał onegdaj zamach na tamtejszego konsula włoskiego, z powodu sprawy o prywatną pretensję do jednej z firm włoskich. Konsul jest ranny, jak również jego żona i służący, który przybiegł na pomoc. Simoniego aresztowano.

— **Tajemnicze zniknięcie listu pieniężnego.** Z Hermansztadu donoszą do pism budapeszteńskich, iż na poczcie w Mühlbach w Siedmiogrodzie, zginął onegdaj list pieniężny, nadany do ministra Daranyi'ego, a zawierający 52.000 kor. Wdrożone śledztwo pozostało na razie bez rezultatu.

Notatki literacko-artystyczne.

Z muzyki. (Wieczór pieśni dr. K. Zawilowskiego. — Pierwsze wrażenie z premiery „Madame Butterfly“).

W zastępstwie chorego sprawozdawcy wypada zdać mi sprawę z ostatnich zdarzeń muzycznych. Idąc porządkiem chronologicznym zaczę od wczorajszego wieczoru, jakim uraczył nas w piątek p. Zawilowski. Był to wieczór bardzo zajmujący. P. Zawilowski, znany nam bardzo dobrze, ma też we Lwowie ustaloną reputację, a występy jego ściągają licznych zwolenników pieśni. Położył on też wielkie zasługi wobec pieśni polskiej, wprowadzając ją na estradę koncertową nie tylko polską. Szkoda też wielka, że p. Zawilowski w ostatnich czasach rzadko tylko daje się słyszeć, bo w tym dziale odtwórczej sztuki jest on u nas jedną z nielicznych jednostek wybitnych. W piątkowym wieczorze ujął p. Zawilowski wszystkich wykonaniem na wskroś artystycznym pieśni, mimo, iż w głosie jego czuć można było chwilowe zmęczenie, spowodowane najprawdopodobniej przebytą niedawno chorobą. Z utworów polskich usłyszeliśmy pieśni Karłowicza, Różyckiego, Niewiadomskiego, Noskowskiego i Szopskiego. Akompaniowała p. Rosenbuschówna, a akompaniowała doskonale. W koncercie tym usłyszeliśmy młodego skrzypka p. Kreinera, ucznia prof. Jackla. Młody koncertant, posiadający zdolności, wykazał, że pozostaje pod kierownictwem umiętnym — a przy dalszej pracy wyrobi się na skrzypka dobrego.

Opera dała nam w sobotę premierę „Madame Butterfly“, Pucciniego. Do rzeczy samej powrócimy jeszcze w najbliższym czasie. Na razie ograniczamy się do zanotowania ogólnego wrażenia. Opera przygotowana pod każdym względem bardzo dobrze, podobała się ogólnie. Wystawiono ją z dużym nakładem pracy i kosztów. Wykonawcy stanęli na wysokości swego zadania. P. Korolewiczowa jako Madame Butterfly dała nam kreację pod każdym względem skończoną. Artystka oddała postać Madame Butterfly z całym wrodzonym jej mistrzostwem — jak to nieraz sprawozdawca nasz miał sposobność uznać. Wypracowana w najdrobniejszych szczegółach zajmująca postać bohaterki przykładała też uwagę nie tylko piękności głosu, ale i artystycznym gry. Zadanie p. Korolewiczowa miała wzięczone bardzo, ale i ogromne, gdyż partya jej największa i najbardziej przez kompozytora opracowana. P. Łowczyński, jako Pinkerton, miał wieczór szczęśliwy, głosowo uosobiony bardzo dobrze, śpiewał pięknie. Panna Lachowska była doskonałą Suzuki, a p. Okoński, jako konsul Shaiplera ogólnie się podobał. Reszcie wykonawców, a w pierwszym rzędzie pp. Sulikowskiego, Tarnawskiego i Dębińskiej należą się słowa uznania zupełnie zasłużonego.

Osobna wzmianka należy się reżyserji za nadzwyczaj dobrze przygotowane przedstawienie, a p. Jasińskiemu za stylowe *mise en scene* opery, które dodawało egzotyeczności tematowi, egzotyeczności, której w muzyce Pucciniego prawie, że nie ma.

Wykonawców, a szczególnie p. Korolewiczową, Lachowską, oraz pp. Łowczyńskiego i Okońskiego wywoływano po każdej odsłonie kilkakrotnie, a oklaski i wywoływania przypadły też w udziale pp. Sterniczowi i Floryańskiemu. Podnieść też należy z uznaniem dodatnią pracę p. L. Różyckiego, który przygotowywał chóry i korepetytował solistów.

M. B.

Prelekcja o Słowackim. W przyszłym tygodniu odbędzie się na rzecz sprowadzenia zwłok Słowackiego do kraju prelekcja Jana Pietrzyckiego o dwu dramatach Juliusza Słowackiego: „Książę Michał Twerski“ i „Agesilaos Agis“, nadto o pozostałych szczątkach z poematu „Posielenije“ i nieznanych szczegółach, dotyczących się wielkiego poety, a odnalezionych przez prelegenta w papierach po ś. p. Hipolicie Błotnickim.

Repertuar teatru miejskiego we Lwowie.

Dziś, w poniedziałek, po raz piąty „Skiz“, komedia w 3 aktach przez Gabryelę Zapolską.

We wtorek, po raz drugi „Madame Butterfly“, opera w 3 aktach Pucciniego; występ Janiny Korolewicz-Waydowej i Tadeusza Łowczyńskiego.

We środę, po raz pierwszy (nowość) „Dyabeł“, komedia w 3 aktach z węgierskiego, przez Franciszka Molnara.

Jubileusz 50-letniego kapłaństwa Ojca św.

Lwów, dnia 19 października.

Wśród szeregu uroczystych obchodów, jakie w ostatnich czasach urządono w całym świecie katolickim ku uczczeniu 50-letniego jubileuszu kapłaństwa Ojca św., Piusa X., bezspornie jedno z pierwszych miejsc

zajmie wczorajszy obchód w naszym mieście, imponujący swą wspaniałością i rozmiarami.

Dzień jubileuszowy Ojca św. rozpoczął się odegraniem pobożki po ulicach miasta przez kapelę „Czwartaków“, a równocześnie z wieży ratuszowej, ustrojonej w chorągwie narodowe i papieskie, odezwały się hejnały, niby wiadomości głównej uroczystości.

Uroczystość sama rozpoczęła się sumą pontyfikalną w kościele archikatedralnym, przystrojonym w kolory papieskie, dywany i kwiaty. Mszę św., w czasie której chór Towarzystwa śpiewackiego „Lutnia“ z towarzyszeniem orkiestry 15 p. p. wykonał utwór „Ecce Sacerdos“ M. Filkiego, dyrektora chóru kościelnego we Wrocławiu, Mszę „Missa in C“ Rheinbergera i mottet „Tu es Petrus“ mistrza sycylijskiego ks. Michała Hallera, odprawił w otoczeniu licznej asysty Najprz. ks. Arcybiskup dr. Bilezewski. Piękne, pełne głębokich myśli kazanie wygłosił ks. Arcybiskup Teodorowicz.

W nabożeństwie wzięli udział: JE. P. Minister Dawid Abrahamowicz, JE. P. Namiestnik dr. Michał Bobrzyński, JE. P. Marszałek krajowy Stanisław hr. Badeni, Wiceprezydent Rady szkolnej krajowej dr. Ignacy Dembowski z członkami Rady szkolnej krajowej, prezydent miasta Ciuchciński z gromem radnych, kapituła, liczne grono posłów na Sejm krajowy, reprezentanci władz rządowych i autonomicznych, Sodalicya Maryańska panów ze sztandarem, stowarzyszenia „Gwiazda“ „Skala“ i cechy ze sztandarami, oraz tłumy wiernych, które wypełniły świątynię Pańską po brzegi.

Po odśpiewaniu przez duchowieństwo *Te Deum*, udzielił JE. ks. Arcybiskup Bilezewski zgromadzonym w kościele wiernym błogosławieństwa Przenajświętszym Sakramentem.

Wieczorem o godzinie 7 odbyła się w sali Filharmonii Akademia jubileuszowa, na którą przybyli Najprz. ks. Arcybiskupi Bilezewski i Teodorowicz, ks. Biskup Bandurski, JE. P. Minister Abrahamowicz z Małżonką, JE. P. Namiestnik z Małżonką, JE. P. Marszałek krajowy, Prezes Akademii Umiejętności JE. Stanisław hr. Tarnowski, Wiceprezydent Rady szkolnej krajowej dr. Dembowski, posłowie na Sejm krajowy i do Rady państwa, członkowie kapituły rzym kat., duchowieństwo świeckie i zakonne, Rada miasta Lwowa z prezydentem miasta Ciuchcińskim, Sodalicya Maryańska panów *in corpore*, oraz bardzo liczna publiczność, która zajęła wszystkie możliwe miejsca w sali.

Akademii jubileuszową rozpoczął „Marsz uroczysty“ Alfonsa Maillého, wykonany na organach, przez p. W. Adamczaka, organistę klasztoru OO. Franciszkanów we Lwowie, poczem wstąpił na trybunę przybrany w bogaty strój narodowy JE. P. Marszałek krajowy Stanisław hr. Badeni i wygłosił „Słowo wstępne“. Mowca zaznaczywszy na początku swego przemówienia, iż celem zebrań jest nie tylko oddanie hołdu Namiestnikowi Chrystusa Pana i Głowie Kościoła w roku jubileuszowym 50-letniego Jego kapłaństwa, lecz także danie godnego wyrazu przywiązania naszego do Kościoła katolickiego, podniósł następnie z naciskiem, że niedość jest być wiernym synem Kościoła, lecz należy to stwierdzić także czynami. Obowiązek ten nasz jest w dzisiejszych czasach tem większy, gdy do uszu dochodzą bluźnierstwa.

Wskazując z kolei na białą postać Starca, stojącego u steru łodzi Piotrowej, którego serce pełne jest miłości i sprawiedliwości dla wszystkich, a żywota najlepsze uczucia dla tych, którzy cierpią ucisk i prześladowanie, wyraził mowca przekonanie, że naród polski, który oparł swe nadzieje na sprawiedliwości, wierzy, iż w Ojcu św., Piusie X., znajdzie potężnego obrońcę i ordęownika.

Dziś więc, gdy myśl biegnie ku murom Watykanu, wśród których nie jeden z Polaków, przybywszy tam stroskany, znalazł pokrzepienie na duchu, składamy Ojcu św. nie kwiaty, lecz wyznanie wiary i posłuszeństwo dla Kościoła i jego widomej Głowy.

Po odśpiewaniu przez chór męski Towarzystwa „Lutnia“ psalmu „Laudate Dominum“, wstąpił z kolei na trybunę, również przybrany w strój polski, dr. Józef Milewski i wygłosił bardzo piękną mowę, przezywaną kilkakrotnie hucznymi, długo niemilknącymi oklaskami. Mowca podniósł, iż do hołdu, jaki składamy Ojcu św., zniewała nas przedewszystkiem uczucie wiary, które przez cały czas dziejów narodu polskiego było dlań pocieszycielką i nauczycielką prowadzącą przez życie, a powtóre wspaniała postać Piusa X., który objął tron papieski w najtrudniejszych warunkach po Leonie XIII. jednym z najświetniejszych duchów ubiegłego stulecia, nazywanym nawet przez inowierców *lumen de caelo*. Ojciec św. bowiem od samego wstąpienia na Stolicę Apostolską daje dowody, iż jest najlepszym naszym Ojcem, otacza nas swą miłością za to, że naród polski nawet wśród nieszczytów zachował wiarę ojców.

Z kolei zastanawiając się nad pytaniem, jaki wpływ wywarł Kościół na losy narodu polskiego, przypomniał mowca, że chrześcijaństwo ochroniło go od zagłady, któremu ule-

gły inne narody, niezależniło naród polski od cesarstwa niemieckiego, w późniejszych czasach obroniło go od krzyżackich zakusów, wplotło w dzieje bohaterskie czyny pod Wiedniem i Chocimem, dało wielkich ludzi w służbie Boga i narodu. Kościół dał nam takie postacie, jak Kordeckiego, obrońcy Częstochowy, ks. Konarskiego, Ojca Marka, a w ciągu XIX. wieku cały szereg biskupów, którzy umarli na wygnaniu za wierną służbę Bogu i za to, że ze względu na potrzeby ludu polskiego nie dali się użyć za narzędzie polityce obcej.

Niemniejsze zasługi Kościoła widzimy w dziejach Polski w dziedzinie sztuki i literatury. Dość wspomnieć o tych licznie fundowanych kościołach i klasztorach, które były ogniskami nie tylko religijnych prawd, lecz także ogniskami czynów gospodarczych i oświatowych, które do dziś są pomnikami historycznymi i skarbnicami narodowych pamiątek.

Wiara religijna wywarła też wpływ na pieśń naszą, począwszy od najstarszej, jaką jest pieśń „Bogu-Rodzica“, a skończywszy na pieśniach porozbiorowych, z których niejedne, jakkolwiek ból je przygniata, krzawią wiarę i nadzieję, co więcej: spójnię narodową. Chrześcijaństwo i Kościół wreszcie były w narodzie polskim największą szkołą moralności i cnót obywatelskich i przyczyniły się do tego, że naród ten jest żyjącym, jakkolwiek nie istnieje już państwo polskie.

Kończąc swe przemówienie, wyraził mowca nadzieję, że naród polski, zwany ongi *Polonia semper fidelis*, zasłużył sobie i nadal na to miano wiernym przywiązaniem do Kościoła i miłością Ojczyzny.

Po odegraniu przez orkiestrę, dwie arfy i organy fantazyi Feliksa Nowowiejskiego na temat pieśni Rinalda da Capua, odśpiewała p. Helena Oleska dwie pieśni: „Ave Maria“ Fr. Luzzo i „Balladę“ F. Nowowiejskiego, poczem p. W. Adamczak wykonał na organach Praeludium i fugę E-mol J. S. Bacha i „Absoute“ Eug. Gigouta.

Z kolei chór mieszany Tow. śpiewackiego „Lutnia“ odśpiewał z towarzyszeniem orkiestry 15 p. p. „Litanię Ostrobramską“ Stanisława Moniuszki.

Następnie wstąpił na trybunę JE. ks. Arcybiskup Bilezewski, a zabrawszy głos, złożył słowa gorącej podziękującej JE. P. Marszałkowi kraju i dr. Milewskiemu za przypomnienie czem jest wiara katolicka i Papież, oraz wszystkim, którzy już to przyczynili się do oświetlenia uroczystości, już to wzięli w niej udział.

Najprzew. Arcypasterz zazna czywszy następnie, że czeząc Papieża, czcimy Boga w najpiękniejszym Jego śludze, zakończył prośbą zwróconą do Boga, by jak najdłużej zachował Piusa X. w całej pełni zdrovia, oraz aby rządy Ojca św. były najszczyśliwszymi dla świata i dla nas.

Uroczystość zakończyła się odśpiewaniem przez chór mieszany „Hymnu na cześć Papiestwa“, ułożonego ku uczczeniu jubileuszu papieskiego przez ks. Rudolfa Nowowiejskiego, sekretarza JE. ks. Arcybiskupa Bilezewskiego.

* * *

(M. B.) Każdy wie jakie znaczenie dla rozwoju muzyki miał Kościół i papiestwo — słusze też w uroczystościach jubileuszowych i muzyce dano miejsce. Piękne zakończenie całotygodniowych uroczystości kościelnych stanowiła wczorajsza Akademia muzyczna, która zgromadziła w sali Filharmonii wyborowe, a liczne towarzystwo Nastroj podniosły, wywołany samą uroczystością, utrzymał się przez cały wieczór, a program Akademii poświęcony wyłącznie muzyce kościelnej nagradzali słuchacze częstymi oklaskami. Za piękną ten wieczór należą się gorące słowa podziękującej organizatorom i wykonawcom. Akademię rozpoczął pan W. Adamski odegraniem na organach marszu uroczystego kompozycyji Maillého. W rękach jego spoczywał też akompaniament w poszczególnych punktach programu. P. Adamczak wywiał się ze swego zadania bardzo dobrze — szkoda wielka, że organy nie we wszystkim odpowiadały. Chór lutni męski i mieszany pod kierownictwem p. Cetwińskiego wykonał E. Tinela „Laudate dominum“, przesłuchaną Litanię ostrobramską Moniuszki, oraz Hymn na cześć papiestwa opracowany podług melodji ks. R. Nowowiejskiego na chór mieszany i orkiestrę przez Feliksa Nowowiejskiego. Lutnia, jest jedynym Towarzystwem śpiewackim we Lwowie, które już lat wielu kulturuje z zapałem muzykę kościelną, a w tym kierunku posiada już znaczne wyszkolenie i odcucie stylu, które i wczoraj nadało wykonanym utworom poważną cechę. Część instrumentalna wieczoru powierzona była orkiestrze 15 p. p., która od kilku lat pod kierownictwem p. Konopaska wyrobiła się z surowego materiału na bardzo dobry zespół koncertowy. I wczoraj zadowolili wybredne nawet wymagania. Zadanie jej nie było łatwe, gdyż partytury dzieł Feliksa Nowowiejskiego następczą trudności niemało. Wczoraj poznaliśmy nową fantazyę Nowowiejskiego osnutą na temacie pieśni Rinalda da Capua.

Rzecz to na wskroś oryginalna wyróżnia się mistrzostwem faktury właściwym autorowi. Ks. R. Nowowiejski wystąpił przed naszą publicznością jako uzdolniony muzyk. Jego Hymn na cześć papiestwa spopularyzuje się niewątpliwie szybko, gdyż posiada wszystkie wymagane ku temu zalety. Ks. Nowowiejski ma zamiar, o ile słyszeliśmy, poświęcić się w zupełności muzyce kościelnej i w tym celu udaje się na studia do Ratyżbony. Jako solistka wzięła udział w Akademii p. Helena Oleska. Znamy ją dobrze z jak najlepszej strony — a wczorajszy wieczór przyniósł jej zupełne powodzenie. Artystka doskonale głosowo usposobiona oddała z wrodzonym jej artyzmem piękne Ave maria Fr. Luzzo i bardzo interesującą pomyslaną Balladę F. Nowowiejskiego, a zmuszona oklaskami dodała Paderewskiego „Pieśń dudziarza“.

Szkarlatyna.

Stan szkarlatyny we Lwowie z dnia 17 października:

	Razem osób	W tem			
		miejscowych	obcych	w domu	w szpitalach
Stan z dnia 16 października 1908	245	231	14	173	72
Przybyło d. 17 października 1908	6	6	—	6	—
Razem . . .	251	237	14	179	72
Wyzdrowiało	8	—	8	6	2
Umarło	—	—	—	—	—
Razem ubyło	8	8	—	6	2
Pozostaje w leczeniu	243	229	14	173	70

Nowo zgłoszeni chorzy pochodzą: w I. okręgu sanit. z ul. Kościelnej i św. Marcina, w V. okręgu sanit. z ul. Kopernika, w VI. okręgu sanit. z ul. Berka, Słonecznej i Bogdanówki. Wiek chorych: a) chłopey lat 1², 3 i 5; b) dziewczęta lat 2, 3 i 6. — W szpitalu epidemicznym na Janowskim przebywało w dniu wczorajszym 51 chorych. W ubiegłym tygodniu zgłoszono ogółem 55 nowych chorych (w tem dwu obcych); w porównaniu z tygodniem poprzednim przyrost był o 9 większy; zgonów 4 (o 1 więcej, niż w tygodniu poprzednim).

GOSPODARSTWO I HANDEL.

Związek Stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych. Na sobotniem, drugim z rzędu posiedzeniu, referenci poszczególnych komisji przedłożyli szereg wniosków, które Zjazd delegatów uchwalił. Między innymi postanowiono: przypomnieć Stowarzyszeniom obowiązek zawiadamiania Związku o każdorazowej kontroli i żądać od nich, aby kasowość i likwidatura nie spoczywały w jednych rękach, oraz utrzymać w permanencyi sekcję przemysłową, złożoną z sześciu członków i nadać jej obszerną kompetencyę.

Wydziałowi Związku polecono, aby podjął starania o tworzenie w kraju Spółek maszynowych, mających za zadanie dostarczanie Stowarzyszeniom i Spółkom wytwórczym, średnim i małym przemysłowcom maszyn, narzędzi i innych środków technicznych nowoczesnej produkcji na splata, na przystępnych warunkach. Wydział Związku opracować ma projekt pierwszej takiej Spółki przy pomocy funduszu przemysłowego.

Uchwalono dalej poprzeć Towarzystwo powroźnicze w Radymnie.

Po przyjęciu budżetu na r. 1909 (wydatki w kwocie 69.918 K., dochody w kwocie 71.350 K.), wyraziło zgromadzenie delegatów zapatrywanie, że należy podnieść kapitał zakładowy Związku do 2 milionów koron. W subskrypcyji mają wziąć udział przedewszystkiem Stowarzyszenia i użyć na to funduszu obrotowego lub rezerwowego.

W sprawie ubezpieczenia pracowników Stowarzyszeń związkowych, postanowiono zwrócić się do Towarzystwa wzajemnych ubezpieczeń urzędników prywatnych.

Z kolei, po przyjęciu proponowanych zmian statutu, uchwaliło zgromadzenie dele-

gatów polecić Stowarzyszeniom kredytowym sprawę wydatniejszego poparcia przemysłu i rolnictwa w ten sposób, aby starały się o uzupełnienie organizacyi przez wprowadzenie finansowania, zakupna i sprzedaży na rzecz członków za pomocą własnych środków, których wysokość na ten cel mają oznaczyć same Stowarzyszenia. Opracowanie konkretnych wniosków w tej sprawie przekazano wydziałowi.

Celem wprowadzenia ułatwień w obrocie wkładkowych dla kupeców i przemysłowców, polecono Stowarzyszeniom kredytowym prowadzenie operacyi czekowych. Celem zaś ubezpieczenia kapitału obrotowego na nieprzewidziane wypadki, polecono Stowarzyszeniom, aby przyznawanych im bankowych kredytów nie wyczerpywały w zupełności.

Dla pogłębienia idei samopomocy, polecono wydziałowi Związku, aby czy to na żądanie pewnej grupy Stowarzyszeń, czy też samodzielnie, zwoływał co roku okręgowe zgromadzenia i łączył je z odczytami instruktoryjnymi.

Po referacyi adw. dr. Hlavatego: „O pogłębieniu zasad współdzielczych w społeczeństwie polskim“, dokonano wyborów. Prezesem Związku wybrano ponownie przez akklamacyę p. Wojciecha Biechońskiego. Do wydziału wybrano pp.: Wenantego Szydłowskiego, radę Łaskiego i Garczyńskiego, a do komisji rewizyjnej pp.: Mütterera, Semetkowskiego i Stępienia.

Na tem zamknął przewodniczący tegoroczne obrady Związku.

Sejm.

(21 posiedzenie I. sesyji IX. peryodu).

Lwów, 19 października.

Dzisiejsze posiedzenie Sejmu otworzył JE. P. Marszałek kraj. Stanisław hr. Badeni o godzinie 10 minut 35 przed południem.

Przed przystąpieniem do porządku dziennego odczytał sekretarz p. M. Urbański wniesione petycye.

P. Szwed poparł petycye gminy m. Suchy o utworzenie tam starostwa.

Z kolei zabrał głos JE. Stanisław hr. Tarnowski i przemówił w te słowa:

Wczoraj odbył się w tem mieście obchód na cześć Ojca św. Piusa X. z powodu rocznicy 50-tej Jego kapłaństwa. Tę rocznicę obchodzi cały świat, zewsząd odzywają się głosy wierności i czci i składają hołdy. Byłoby źle, gdyby pomiędzy tymi hołdami naszego miało zabraknąć. Winniśmy go Głowie Kościoła, Namiestnikowi Chrystusa Pana, winniśmy go swojej wierze, swojej wiekowej narodowej tradycyji i winniśmy sobie samym ze względu na obecną chwilę i na naszą przyszłość. Parę tygodni temu, niezliczmy pamięć bohatera, który całym życiem bronił wiary i Ojczyzny i w ich obronie położył głowę. Tym obchodem zaświadczyliśmy, że, choć warunki naszej służby są inne, to przecież duch w nas nie wygasł. Nie zastaniemy dziś chrześcijaństwa od nawał tureckich, nie odpiemy napadów tatarskich, ale do obrony jesteśmy powołani i obowiązani, bo otoczeni jesteśmy niebezpieczeństwem innym niż wtedy, ale niemniej groźnym.

Różnemi połączonymi siłami przypuszczają się do chrześcijaństwa, przedewszystkiem do Kościoła katolickiego szturm, tak potężny, tak szeroko rozpoczany, tak daleko sięgający, jak może nigdy. W jednych krajach jest już tak pewien swego zwycięstwa, że się otwarcie przyznaje do swego celu, a stara się go urzeczywistnić ustawami, którym daje nazwę „praw“. W innych krajach jeszcze nie taki śmiały, nie taki pewien siebie, nie postępuje otwarcie, nie zamyka kościołów, nie burzy Kościoła, ale jego fundamenty podkopuje i podmywa z tym samym świadomym celem systematycznie, podstępnie. Wiemy, że nie bez skutku, wiemy, co się dzieje. Wiemy n. p., że wystarczy zniechęcić Papieża, zbluźnić Jezusa Chrystusa, żeby być wysoko wyniesionym na sztandar, a około tego sztandaru kupią się krzykliwe rzesze. Innych przykładów możnaby wliczyć wiele. Nie o tem tu mowa. Ale dzisiejszy stan Kościoła w Europie przypomina te burze na jeziorze Genezaret, kiedy fale biły w łódź tak, że zdawała się tonąć. Nie zatonała wtedy, nie zatoniła nigdy, nie może zatonać. Ale trzeba na tej łodzi być temu, kto sam zatonać nie chce.

My dziś nie bronimy chrześcijaństwa od bisurmanów, ale bronie je jesteśmy obowiązani i możemy, nie mieczem, ale wiernością, świadomością, czujnością i staraniem, w sobie samych i u siebie. Jawne wyznawstwo jest także obroną, słowo wypowiedziane jest świadectwem na zewnątrz, a na wewnątrz, w duszy, ona obowiązuje i utwierdza.

Więc, kiedy wichry i burze chcą zatopić łódź, zwróćmy się do jej sternika, do sternika mądrego, mężnego, roztropnego, który wszystkim burzom stawia czoło, a zaległym dodaje ducha i odwagi, i powiedzmy

mu, że na tej łodzi jesteśmy, być na niej chcemy i, da Pan Bóg, zawsze będziemy.

Na całej przestrzeni dawnej Rzeczypospolitej jesteśmy jedynym ciałem prawodawczym z wyborów, jednym, które ma prawo przemawiać w imieniu narodu. Które z ciał parlamentarnych i prawodawczych w całym świecie poczuło się do tego obowiązku? Podobno żadne. Tem bardziej, tem konieczniej powinniśmy to zrobić my. Jeżeli to ma być wyjątek, to wyjątek będzie chwalebny i na zaszczyt nam wyjdzie, że my tym wyjątkiem jesteśmy. Zółkiewski, Sobieski w podobnych okolicznościach z pewnością nie omieszkaliby złożyć hołdu Głowie Kościoła. Zrobimy w ich duchu to, co oni zrobiliby, gdyby byli na naszym miejscu.

Z tych powodów pozwalam sobie wniesić Wysoki Sejm raczy uchwalić: Sejm prosi JE. P. Marszałka, żeby w jego imieniu przesłał Ojcu św. następujące oświadczenie: „Sejm król. Galicji i Lodomerji z Wielkim Księstwem Krakowskim składa u stóp Waszej Świątobliwości wyznanie i przyrzeczenie wiary, wierności Kościołowi, czci i posłuszeństwa dla jego Głowy. W 50 rocznicę kapłaństwa Twego racz, Ojcie święty, przyjąć życzenie, iżby Bóg Wszechmogący wspomagał Cię Swą łaską, od niebezpieczeństw i nieprzyjaciół bronił, w zamiarach i przedsięwzięciach błogosławił i nam wiernym żeby dał długo jeszcze zostawać pod sterem takiego Pasterza“. (Huczne okłaski w całej Izbie).

Nagłość wniosku, jak i sam wniosek Izba bez dyskusji jednomyślnie uchwaliła.

Z porządku dziennego uzasadniał p. dr Leo swój wniosek, żądający wezwania Rządu, ażeby przystąpił bezwzględnie do reorganizacji straży policyjnej w miastach galicyjskich (Lwów, Kraków, Przemyśl) przez zastąpienie straży wojskowej strażą policyjną cywilną, a to analogicznie do urządzenia cywilnej straży policyjnej przeprowadzonego już przez Państwo w Wiedniu, Pradze i innych miastach Monarchii.

Na poparcie swego wniosku wskazał mowa na ostatnie zajęcia we Lwowie w ulicy Brajerowskiej, przyczem podniósł, że policja wojskowa nie stoi na wysokości zadania. Składa się bowiem z ludzi niedoświadczonych, niewykształconych, którzy w krytycznej chwili nie potrafią zachować się taktownie.

Wniosek przekazał Sejm komisji gminnej.

P. St. Jędrzejowicz referował z kolei sprawozdanie komisji budżetowej o przedłożeniu Wydziału krajowego, w sprawie dalszego wyposażenia krajowego drogowego funduszu pożyczkowego. Sprawozdawca imieniem komisji postawił następujące wnioski:

I. Sejm przyjmuje do wiadomości sprawozdanie Wydziału krajowego z dnia 30 czerwca 1908 l. 82.705 w przedmiocie dalszego uposażenia krajowego drogowego funduszu pożyczkowego, ustanowionego uchwałą Sejmu z dnia 13 października 1882.

II. Sejm postanawia, że niewpłacona dotychczas reszta 200.000 K. z uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu z dnia 27 marca 1899 dotacji w sumie 600.000 K. będzie wpłacona do krajowego drogowego funduszu pożyczkowego w dwu ratach rocznych po 100.000 K. w latach 1909 i 1910 i wstawia z tego tytułu 1 ratę 100.000 K. do Rubr. VIII. lit. D poz. 10 wydatków budżetu krajowego na rok 1909.

III. 1. Sejm postanawia uposażyć krajowy drogowy fundusz pożyczkowy dalszą dotacją w sumie 800.000 K.

2. Ta dotacja w sumie 800.000 K. będzie wpłacona do krajowego drogowego funduszu pożyczkowego w ośmiu bezpośrednio po sobie następujących ratach rocznych po 100.000 K. począwszy od r. 1911.

IV. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, ażeby począwszy od r. 1911 do r. 1918 włącznie wstawiał do budżetu krajowego po 100.000 K. rocznie tytułem dotacji dla krajowego drogowego funduszu pożyczkowego, ustanowionego uchwałą sejmową z dnia 13 października 1882.

Wnioski te uchwalono bez dyskusji.

W załatwieniu sprawozdania tej samej komisji upoważnił następnie Sejm Wydział krajowy do wstawiania w preliminarz funduszu krajowego na cele popierania budowy kolei niższorzędnych w myśl ustawy krajowej z 17 lipca 1893 Dz. u. kr. Nr. 42, rocznej dotacji w kwocie 900.000 K. przez lat 75 począwszy od r. 1909. Wszelkie oszczędności w tej rubryce i wpływy od dłużników i z tytułów kolejowych przez kraj nabytych tak w kapitale jak i odsetkach, wpływać mają do funduszu kolejowego, który osobno ma być zarachowywany i administrowany. Uchwały sejmowe z 15 lutego 1894 i z 17 marca 1899, ustanawiające dotacje dla funduszu krajowego w rocznej kwocie 750.000 K., zostały równocześnie uchylone.

Sejm oznaczył także zwolnienie rocznego obciążenia krajowego funduszu kolejowego przez dochody kolei lokalnych przez kraj gwarantowanych w sumie rocznej 500.000 koron.

Po uchwaleniu w drugim i trzecim czytaniu ustawy o poręczeniu przez kraj pożyczki m. Lwowa w sumie 4 milionów koron na rozszerzenie miejskiej kolei elektrycznej, przedłożył p. A. Theodorowicz sprawozdanie komisji gospodarstwa krajowego w sprawie ustanowienia fachowych państwowych inspektorów piwnie winnych.

Po krótkiej dyskusji, w której zabierał jedynie głos p. Wasung, uchwalił Sejm przelać swój wpływ na mianowanie państwowych inspektorów piwnie winnych na Wydział krajowy. Nadto uchwalił Sejm rezolucję p. Wasunga z wezwaniem do Rządu o pomnożenie posad inspektorów piwnie winnych w Galicji do liczby 4.

W załatwieniu sprawozdania komisji przemysłowej o wniosku pp. Halbana i Kolischera, uchwalił Sejm wezwać Rząd, aby jak najrychlej ustanowił oddział techniczny przy starostwie w Drohobyczu, tymczasem zaś przydzielił temu starostwu przynajmniej dwie siły techniczne, oraz, aby celem pozyskania i pomnożenia sił technicznych przystąpił do reorganizacji tej gałęzi służby publicznej.

Z kolei w myśl wniosku komisji gospodarstwa krajowego przyjął Sejm do wiadomości sprawozdanie Wydziału kraj. o kraj. szkole gospodarstwa lasowego we Lwowie za r. 1906/7, ustanowił nowy etat personalu nauczycielskiego i przyjął do wiadomości postanowienie Wydziału kraj. co do zmiany nazwy „krajowa szkoła gospodarstwa lasowego we Lwowie“ na nazwę „Wyższa szkoła lasowa we Lwowie“. Nadto polecił Sejm Wydziałowi krajowemu, aby ogłosił konkurs na napisanie fachowych podręczników szkolnych lasowych w języku polskim, tudzież, aby na przyszłej sesji przedłożył projekt rozszerzenia budynku obecnej lwowskiej szkoły lasowej.

P. Gorayski przedłożył następnie sprawozdanie komisji gospodarstwa krajowego o sprawozdaniu Wydziału kraj. w sprawie melioracji. Referent wniosł o przyjęcie odnośnego sprawozdania Wydziału kraj. do wiadomości, a zarazem o przyznanie całego szeregu zasiłków na popieranie mniejszych robót melioracyjnych i doświadczeń z kulturą torfowisk. Nadto postawił sprawozdawca wniosek o powiększenie personalu technicznego krajowego biura melioracyjnego o dwu starszych inżynierów, dwu inżynierów I. i dwu II. klasy, tudzież o uchwalenie projektów ustaw o regulacji potoku Macochy z dopływami, o osuszeniu bagien rzeszowskich, o regulacji rzeki Sołokii z dopływami i o regulacji potoków Kłodnicy i Brydnicy z dopływami.

W dyskusji nad tem sprawozdaniem przemawiali pp.: Kędzior, Maryewski, Wasung i dr. Bernadzikowski, poczem Sejm przyjął wszystkie wnioski komisji gospodarstwa krajowego, uchwalił proponowane ustawy w drugim i trzecim czytaniu, oraz rezolucję p. Maryewskiego, postawioną w toku dyskusji, a żądającą obwołowania Wisły od ujścia Wilgi do pieców wapiennych w Dębniakach, tudzież obwołowania Wilgi od ujścia wstecz, przynajmniej do rządowego gościńca.

W załatwieniu sprawozdania komisji budżetowej upoważnił Sejm Wydział krajowy do objęcia na własność kraju szpitala dla ubogich dzieci pod nazwą św. Zofii we Lwowie i do zawarcia imieniem Reprezentacji kraju z komitetem Towarzystwa tegoż szpitala układu.

Wniosek p. Jana Kiweluca i tow. o rozdzieleniu powiatu sądowego w Kopyczyńcach na dwa powiaty i utworzenie z niektórych gmin tego powiatu osobnego sądu powiatowego z siedzibą w Chorostkowie, przekazał Sejm Wydziałowi krajowemu do zbadania i sprawozdania.

Wniosek p. dr. Oleśnickiego o założenie sądu powiatowego w Strzeliskach nowych, uznał Sejm za załatwiony uchwałą sejmową z d. 7 października b. r., powziętą przy rozpoznaniu sprawozdania z czynności departamentu VI.

W dalszym ciągu posiedzenia uchwalił Sejm w drugim i trzecim czytaniu ustawy: o wyłączeniu przysiółka Nowy Tyczyn ze związku gminy Zazdrość, powiatu trembowelskiego i utworzeniu z niego samostnej gminy administracyjnej, tudzież o wyłączeniu przysiółka Bielowice ze związku gminy administracyjnej Dąbrówka niemiecka (pow. nowosądecki) i przyłączeniu go do gminy administracyjnej Dąbrówka polska.

Petycję reprezentacji gminnej w Uściu solnem o zaliczenie tej gminy do rzędu miast podlegających ustawie z 3 lipca 1896 Dz. u. kr. nr. 51 przekazano Wydziałowi kraj. do zbadania i przedłożenia sprawozdania na najbliższej sesji.

W załatwieniu sprawozdania komisji drogowej o wniosku p. Tracza, uchwalił Sejm wezwać Rząd, aby w celu objazdu t. zw. miejskiej góry w Kosowie na drodze państwowej Kosiów - Pistyni - Kołomyja przełożył jak najrychlej odpowiednią część tej drogi począwszy od Kosowa.

Z kolei uchwalił Sejm podwyższyć począwszy od r. 1909 przyznana Reprezentacji

powiatowej w Sniatynie subwencję na dalszą budowę drogi Tułuków-Stecowa z 50 pr. na 75 pr. rzeczywistych kosztów budowy, petycję zaś Rady pow. starosamborskiej o subwencję na budowę drogi Ławrów-Nanczółka wielka i mała-Tycha przekazał Wydziałowi kraj. do zbadania, względnie przychylnego załatwienia.

Następnie, w myśl sprawozdania komisji drogowej, podwyższył Sejm subwencję krajową z 50 proc. na 66 proc. wydziałowi powiatowemu w Grybowie na budowę drogi z Grybowa do Krynicy, a Radzie pow. lwowskiej takąż subwencję na budowę dróg Sichów-Siedliska i Barszczowice-Gaje z 50 pr. na 60 pr.

Godzina 3 posiedzenie trwa dalej.

* * *

Z komisji.

□ Komisja dla reform agrarnych załatwiła w sobotę na podstawie referatu p. Witosa przedłożenie Wydziału krajowego o włościach rentowych. Komisja uchwaliła rezolucję do Wydziału krajowego, aby do czynności w biurze krajowej komisji dla włości rentowych przydzielił inżyniera melioracyjnego, biegłego w sprawach parcelacyjnych i komasacyjnych. Następnie uchwaliła komisja, aby Sejm uznał za konieczne, by komisja dla włości rentowych ułatwiała przeprowadzanie potrzebnych melioracji gruntów i innych ulepszeń gospodarczych, nabywanie doległego inwentarza żywych i martwego, jakoteż zaopatrywanie tworzących się włości rentowych w odpowiednie budynki mieszkalne i gospodarcze; dalej, aby komisja tworzyła włości rentowe grupami, po kilka gospodarstw w jednej miejscowości.

W komisji gminnej referował p. Górski przedłożenie Wydziału krajowego o utworzeniu z części gminy Krynica i obszaru dworskiego Krynica, nowej gminy administracyjnej pod nazwą Krynica zdroj. — Komisja uchwaliła przedłożony przez Wydział krajowy projekt ustawy.

Następnie przeprowadzono dyskusję informacyjną nad przedłożeniem Wydziału krajowego o przyłączenie sąsiednich gmin i obszarów dworskich do miasta Krakowa. Poniważ p. Starzyński złożył referat tego przedłożenia, komisja wybrała referentem p. Górskiego. Dyskusję szczegółową odroczone do następnego posiedzenia.

W komisji gospodarstwa krajowego referował p. Czartoryski wniosek p. Merunowicza o oddanie w zarząd kraju domen państwowych. Uchwalono rezolucję do Wydziału krajowego, aby stosownie do zesłorocznej uchwały sejmowej, nawiązał rokowania z Rządem w tej sprawie.

Komisja budżetowa przyjęła w sobotę generalne sprawozdanie budżetowe przedłożone przez p. Milewskiego, uchwalając następującą rezolucję:

Sejm wzywa Rząd, aby w swych przedłożeniach i przekazach dla funduszy krajowych podwyższył wydatnie udział krajów z przekazane się mających źródeł dochodowych i utrzymał w mocy dotychczasowy udział krajów w nadwyżkach przychodów z podatku osobisto-dochodowego, a w projektowanych ustawach podatkowych usunął wszystkie przepisy, które mogłyby spowodować uszczuplenie podatkowej kompetencji Sejmu.

Na podstawie referatu p. Leo komisja uchwaliła dodatkowo w uwzględnieniu petycji miasta Lwowa, wyznaczyć dla Muzeum im. Sobieskiego we Lwowie na r. 1909 subwencję 5000 kor., na zakupno zaś dzieł artystów polskich dla nowej galerji we Lwowie, na lata 1908 i 1909 subwencje po 5000 koron.

* * *

Posiedzenie polskiego sejmowego Koła odbędzie się jutro, we wtorek, o godz. 5 po południu w sali sejmowej.

OSTATNIA POCZTA.

— *Pol. Corr.* donosi, że P. Minister skarbu dr. Korytowski przybędzie jutro, we wtorek, do Lwowa, aby wziąć udział w obradach sejmowych.

Dalej *Pol. Corr.* dowiaduje się z autorytatywnej strony, że doniesienie o tem, jakoby w Ministerstwie skarbu zaszły zmiany na wyższych stanowiskach, jest zupełnie zmyślone.

— Sejm przedarulański po załatwieniu swych czynności został w sobotę zamknięty.

— Z Pragi donoszą: Pomimo odezw Rady miejskiej do mieszkańców miasta Pragi, wzywającej ich do spokoju i do strzeżenia honoru stolicy, wybuchły tu wczoraj demonstracje przeciw Niemcom. Demonstranci czeszy przeciągali ulicami przez całe miasto, atakowali domy i sklepy niemieckie, napadali na studentów niemieckich, przybrane

w barwy, wybijali w instytucjach niemieckich szyby. Demonstracje przybrały tym razem jeszcze gwałtowniejszy charakter, niż w roku 1897.

W kilku miejscach wybuchły tak gwałtowne starcia z policją, że musiała ona zrobić użytek z białej broni. Zarządzono 76 aresztowań. O godzinie 10 wieczorem zapanował nakoniec spokój. Na kilku ulicach ustawiono oddziały wojska.

Także w Budziejowicach przyszło wczoraj do ostrego starcia i do bójk między Czechami a Niemcami. Wiele osób jest rannych. Policja dokonała licznych aresztowań. Dopiero żandarmeryi udało się przywrócić spokój.

— Hiszpańscy królestwo przejechali wczoraj przez Paryż w powrocie do Hiszpanii.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Drohowszczyzna, 19 października. (Tel. pr.)
W prywatnym mieszkaniu czeladnika w domu należącym do Wydziału krajowego w Drohowszczyźnie, czeladnik krawiecki Michał Leśniak zajęty w krajowej szkole rzemiosł, obchodząc się nieostrożnie z bronią, postrelił eksternistę warstata szewskiego Michała Styśkę. Mimo natychmiastowej doraźnej pomocy lekarskiej, Styśka wkrótce umarł. Leśniaka aresztowano.

Prognoza na jutro.

Wiedeń, 19 października. Prognoza na 20 października. W Galicji wschodniej: Przeważnie pochmurno, miejscami opady, ożywione wiatry, bardzo chłodno, zmiennie, później lepiej, mróz.

W Galicji zachodniej: Pochmurno, ożywione wiatry, znaczne zmniejszenie się temperatury, grozi mróz.

Praga, 19 października. Wczoraj odbyło się uroczyste zamknięcie wystawy jubileuszowej.

Poznań, 19 października. (Tel. prywat.)
Berliner Tageblatt donosi, że rząd pruski istotnie przygotowuje nowe ustawy wyjątkowe przeciw Polakom, ale nie przedłoży ich jeszcze podczas tej sesji Sejmu pruskiego. Idzie tu o uchwalenie nowych środków dla komisji kolonizacyjnej, o skrupowanie działalności polskich Banków parcelacyjnych, dalej o utworzenie z pomocą państwową instytucji ekonomicznych, celem wsparcia niemieckich właścicieli ziemskich.

Odessa, 19 października. (Pet. Ag. tel.)
Miasto Odessę uznano za wolne od cholery.

Tokio, 19 października. Marszałek Nodzu umarł. W uroczystym pogrzebie weźmie udział flota amerykańska, która właśnie przybyła do Jokohamy.

Sprawy wschodnie.

Berlin, 19 października. Nordd. Allg. Ztg. pisze w swym tygodniowym przeglądzie politycznym co następuje: We czwartek akredytowani zastępcy dyplomatyczni mocarstw w Londynie i Paryżu otrzymali urzędowe wskazówki, które mają służyć za podstawę do wymiany zdań nad programem zwołać się mającej konferencji w sprawach wschodnich. Z tego okazuje się, że nadchodzących z Paryża i Londynu doniesień o porozumieniu między Francją, Anglią i Rosją, nie można jeszcze uważać za ustalony program obrad tej konferencji. Program ten może być ustalony dopiero po nastąpieniu mających rokowań między mocarstwami, podpisanem na traktacie berlińskim.

Wspomniawszy o zbrojeniach Bułgarii, o demonstracjach ulicznych w Serbii przeciw Austro-Węgom i o brataniu się Czarnogóry z Serbią, pisze ten dziennik: Wobec tych wypadków zupełnie słusznym jest wystosowanie do tych państw upomnienia z przestroga, by się nie dały porwać nierozważnym czynom.

Belgrad, 19 października. Wczoraj wieczorem tłum kilkudziesiętny, złożony przeważnie z młokosów, przeciągał ulicami miasta, zrywał i niszczył tablice szyldowe kupeńców austriackich i węgierskich, oraz wznosił okrzyki: preez z Austro-Węgrami! Silny oddział żandarmeryi bezskutecznie usiłował rozproszyć demonstrantów, którzy ustawicznie gromadzili się na bocznych ulicach. O godzinie 9 wieczorem wysłano dwie kompanie piechoty celem przywrócenia porządku. Dopiero o godzinie 10 wieczorem nastąpił spokój. Tylko na jednej z głównych ulic, którą obsadziła kompania wojska, tłum gromadził się jeszcze przez jakiś czas.

Odpowiedzialny redaktor:

Adam Krechowicki.

OBWIESZCZENIE.

C. k. Dyrekcja okręgu skarbowego w Jarosławiu rozpisuje niniejszem licytację w celu wydzierżawienia prawa poboru podatku konsumcyjnego od mięsa w niżej wyszczególnionych okręgach dzierżawnych na przeciąg trzech lat 1909, 1910 i 1911 bezwarunkowo albo na jeden rok 1909 z milczącym przedłużeniem dzierżawy na dalsze dwa lata 1910 i 1911 lub też tylko na rok 1909.

Podatek konsumcyjny od mięsa pobiera się według taryfy dołączonej do ustawy z dnia 16 czerwca 1877 Nr. 60 Dz. u. p., a podatek konsumcyjny od wina, moszczu winnego i owocowego według taryfy C. ustawy z dnia 18 maja 1875 Dz. u. p. Nr. 84.

Warunki licytacyjne jakoteż wykazy miejscowości należących do każdego okręgu dzierżawnego można przeglądać przed licytacją w c. k. Dyrekcji okręgu skarbowego w Jarosławiu i w tutejszo okręgowych Nadzorach straży skarbowej.

Oferty pisemne w kowertach opieczętowanych i należycie zaadresowanych, z podaniem przedmiotu dzierżawy na kopercie należy wnieść najpóźniej do godziny 9 rano dnia 11 listopada 1908 do rąk c. k. Dyrektora okręgu skarbowego w Jarosławiu.

Wadium w wysokości 10% ceny wywołania ma być przy pisemnych ofertach do ofert dołączone, zaś przy licytacji ustnej do rąk komisarza licytacyjnego złożone.

Na obligacje należy sporządzić spis w 3 egzemplarzach na przepisany druk w myśl reskryptu c. k. Ministerstwa skarbu z dnia 17 lipca 1903 L. 10.067 (Dz. rozp. Nr. 111 ex 1903), który jest do nabycia w tutejszym c. k. Urzędzie podatkowym.

Kwity kasowe opiewające na kaucję dzierżawy niewygasłej jako wadium nie będą przyjmowane.

Telegraficznych nadeży nie przyjmuje się. Konkretalne nadeży ustne jak i pisemne są wykluczone.

Liczba porządkowa	Nazwa okręgu dzierżawnego	Przedmiot dzierżawy	Oznaczenie klasy względnie taryfy	Cena wywołania na jeden rok		Wadium wynosi		Licytacja ustna odbędzie się		Uwaga
				Kor.	Kor.	Kor.	Kor.	w c. k. Dyrekcji okręgu skarbowego	dnia o godzinie	
1	Leżajsk	Podatek konsumcyjny od mięsa	III.	5500	550					w Jarosławiu, biuro Nr. 2 11 listopada 1908 od godz. 9 rano do 12 w południe Dzierżawca podatku konsumcyjnego od wina obowiązyany jest w myśl § 2 ustawy kraj. z 23 grudnia 1903 Dz. u. kr. 146 pobierać podatek krajowy w wysokości 30% rządowego podatku tak długo jak długo ten dodatek istnieje będzie i tytułem tego dodatku niszczać 80% od czynszu dzierżawnego podatku rządowego. Zmiana tego dodatku ma mieć ten sam skutek, co zmiana taryfy podatku konsumcyjnego.
2	Łańcut			12456	1246					
3	—			—	—					
4	—			—	—					
5	—			—	—					

C. k. Dyrekcja okręgu skarbowego.

W Jarosławiu, dnia 9 października 1908.

E. N. 1347 Adj. (9319 3—3)

Pferdelicitation.

Von Seite des k. k. Staatshengstendepots in Drohowyże wird am 27 Oktober 1908 um 10 Uhr Vormittags in Mikołajów am Pferdemarkte der Wallach Przędswit, englisch Halbblut, Schimmel, 14 jährlich 164 etm. hoch gegen gleichbare Bezahlung an den Meistbietenden versteigerungsweise hint-angegeben werden.

K. k. Staatshengstendepot.
Drohowyże, am 15 Oktober 1908.

L. cz. E. 1273/8 (9114 3—3)

Na żądanie Szaji Landau, Zygmunta Rubinsteina i Towarzystwa oszczędności i kredytu w Pruchniku, odbędzie się dnia 30 listopada 1908 o godz. 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 17, licytacja realności whl. 246 ks. gr. gm. Krzywe, składającej się z gruntów ornych obszaru 1 ha. 83 ar. 72 m², łąk i pastwisk obszaru 5 ha. 14 ar. 76 m² i lasu 62 ha. 39 ar. 86 m², w tem 42 morgów lasu rąbnego przeważnie bukowego a reszta młodnik bukowo-jodłowy 5—8 letniego drzewostanu wyżej opisanego Anny Zatorskiej własnej.

Nieruchomość wystawiona na licytację, oceniona jest na 66.527 kor. 58 hal. w czem drzewostan na 27.121 kor. 25 hal.

Najniższa cena wynosi 44.351 kor. 72 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które się przyjmują i odnoszą się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 16.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Brzozów, dnia 28 września 1908.

L. cz. E. 1048/8 (10) (9248 3—3)

Edykt licytacyjny.

Dnia 5 listopada 1908 o godzinie 9 przed południem odbędzie się w sądzie niżej wymienionym, oddział V. licytacja 5/12 części realności obj. whl. 162 ks. gr. gm. Sanki średnie.

Realność tę oceniono na 65 kor. 15 halerzy.

Najniższa oferta wynosi 43 kor. 44 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i inne dokumenta przejrzeć można w kancelarii sądowej.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Bursztyn, dnia 20 września 1908.

L. cz. E. 47.7 (42) (9109 3—3)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie ks. Michała Popiela gr. kat. proboszcza w Komarnikach, odbędzie się dnia 30 listopada 1908 o godz. 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. V. w Samborze, ul. Kopernika Boeczna nowy dom Ladena, licytacja majątności Komarniki część lwh. 1090 z budynkami, bez innych przynależności.

Nieruchomość Komarniki część, wystawiona na licytację, jest oceniona na 22.435 kor. 50 hal.

Najniższa cena wynosi 14.957 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym w biurze Oddziału V.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział V.
Sambor, dnia 3 października 1908.

L. cz. E. 1697/8 (6) (9260 3—3)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Lewiego Beera, odbędzie się dnia 20 listopada 1908 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 12 w Niemirowie, licytacja realności lwh. 790 gm. Niemirow objętej, składającej się z obszaru 196 kwadratowych sążni, wraz z przynależnościami, składającymi się z chaty i szopy.

Nieruchomość wystawiona na licytację, jest oceniona na 510 kor.

Najniższa cena wynosi 340 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 12.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Niemirow, dnia 26 września 1908.

L. cz. E. X. 3632/7 (12) (9401)

Sprostowanie.

W edykcje licytacyjnym z dnia 10 września 1908 l. czyn. E. X. 3632/7 (12) zamieszczonym w „Gazecie Lwowskiej“ z dnia 4 października 1908 Nr. 227 zaszły następujące pomyłki:

1. zamiast „powierzchni 19 ar. 13 m²“ ma być „powierzchni 19 ar. 13 m²“.
2. zamiast „(Nd. 154^{1/4}, 155^{1/4}, 156^{1/4})“ ma być „(Nd. 154^{1/4}, 155^{1/4}, 156^{1/4})“.

Z kancelarii c. k. Sądu powiatowego,
Oddział X.

Stanisławów, d. 15 października 1908.

L. 20.462.08 (9361 1—3)

Ogłoszenie.

Celem zabezpieczenia dostawy artykułów spożywczych i materiałów leczniczych, budowlanych itp. rozpisuje Zakład krajowy dla obłąkanych w Kulparkowie licytację ofertową. Odnośne ogłoszenia można przejrzeć w biurze izby handlowej i przemysłowej we Lwowie, Krakowie, Brodach i Ozeronowcach względnie w kancelarii Zarządu Zakładu. Termin do wnoszenia ofert 26 października 1908.

W Kulparkowie, 1 października 1908.

L. cz. E. 606/8 (13) (9306 1—2)

Dnia 1 grudnia 1908 o godz. 9 rano w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 11 w Dobromilu odbędzie się licytacja 1) 4/12 części realności lwh. 72 ks. gr. gminy Dobromil, 2) 8/234 części realności lwh. 270 ks. grunt. gm. Dobromil.

Nieruchomości wystawione na licytację, oceniono ad 1) na kwotę 17783 kor. 33 hal., ad 2) na kwotę 459 kor. 28 hal.

Najniższa cena wynosi ad 1) kwotę 11.855 kor. 56 hal., ad 2) kwotę 306 kor. 19 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne normalne równocześnie ustalone i odnoszące się do tych nie-

ruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 11.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy Oddział IV.
Dobromil, dnia 9 października 1908.

Nr. 815 (9158 3—3)

A v i s o.

Die Verhandlung wegen Sicherstellung der käuflichen Abnahme von Bettensorten- und Sacke-Hadern aus dem Bereiche des k. u. k. 11 Korps pro 1909 findet am 31 Oktober 1908 um 10 vormittags im Amtskale des Militärbettenmagazins zu Lemberg (Zyblikiewicza Nr. 31) statt.

Die näheren Bedingungen können beim genannten Militärbettenmagazin eingesehen werden und sind auch aus der diesfälligen, allgemein verlaublichen Kundmachung Nr. 815 vom 11 Oktober 1908 zu ersehen.

K. und k. Militärbettenmagazin
in Lemberg.

(9184 3—3)

Sądowa hala aukcyjna we Lwowie,
ul. Podlewskiego l. 6.

Godziny urzędowe (tylko w dniu powszednim) przed południem od 8 do 12, po południu, od 2 do 6, — w soboty po południu od 3 do 8.

Licytacje:

Poniedziałek, 19 października 1908 od 10 do 12 godz.: towary bławatne, korzenne i części składowe do parasoli.

Wtorek, 20 października 1908 od 10 do 12 godz.: meble, fortepian, obrazy olejne i maszyna do szycia.

Środa, 21 października 1908 od 10 do 12 godz.: meble, fortepian, kasa i maszyna do pisania.

Czwartek, 22 października 1908 od 10 do 12 godz.: meble i fortepian.

Piątek, 23 października 1908 od 10 do 12 meble, fortepian i kasa.

Sobota, 24 października 1908 od 4 do 8 godz.: tanie meble i sprzęty domowe.

Sprzedaje się mające przedmioty mogą być oglądane w hali przed licytacją w godzinach urzędowych.

Lwów, dnia 12 października 1908.

L. cz. E. 2095/8 (4) (9343)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Jakóba Klepniera odbędzie się dnia 30 października 1908 o godz. 9 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 29 licytacja realności lwh. 1985 ks. gr. gminy kat. Jarosław objętej, składającej się z prg. 2788 o przestrzeni 21 a. wraz z przynależnościami składającymi się z drzew owocowych.

Nieruchomość ta, wystawiona na licytację jest oceniona na 1100 kor.

Najniższa cena wynosi 733 kor. 32 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VI.
Jarosław, dnia 7 września 1908.

L. cz. E. 891/8 (6) (9387)

Dnia 20 października 1908 o godz. 9 rano odbędzie się w biurze 3. tutejszego sądu licytacja 1/5 części realności lwh. 508 gminy Horozanka wraz z przynależnościami. Realność ta składa się z parceli bud., na której stoi chata i budynki gospodarcze z parceli gruntowych, przynależności zaś z płotu, ze zboża i kartofli.

Nieruchomość ta wystawiona na licytację, jest oceniona na 721 kor. 20 hal., przynależności zaś na 20 kor. 60 hal.

Najniższa cena, niżej której sprzedaż nie nastąpi wynosi 494 kor. 52 hal.

Warunki licytacyjne i inne odnośne dokumenta przejrzeć można w sądzie tutejszym w biurze Nr. 3.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

L. cz. Firm. 169/8 Rg. A. (7908 3-3)

Wpis do rejestru handlowego Oddział A.
Wpisano do rejestru handlowego oddział A.
Siedziba firmy: Krynica
Brzmienie firmy: Szaje Braunfeld.
Przedmiot przedsiębiorstwa: handel towarów galanterijnych.
Właściciel: Szaje Braunfeld.
Dzień wpisu: 17 sierpnia 1908 Rg. A. 29.
C. k. Sąd obwodowy jako handlowy, Oddział IV.
Nowy Sącz, dnia 1 sierpnia 1908.

L. cz. Firm. 3028 Rg. B. 2 (8271)

Obwieszczenie.
Do rejestru Oddział B. wpisano odnośnie do firmy:
Brzmienie firmy: „Deutsch Galizische Petroleum Actiengesellschaft Harklowa“ z siedzibą w Berlinie a gen. reprezentacją na Austrię w Jaśle.
Wystąpił z Dyrekcyi: p. Artur Schmidt, drugim członkiem przełożeniostwa p. Karol Berndt, kupiec zam. w Halli nad S.
Dzień wpisu: 5 września 1908.
C. k. Sąd obwodowy jako handlowy Oddział IV.
Jasło, dnia 5 września 1908.

K. k. Staatsbahndirektion Lemberg.

Zl. 108.766/4

Lieferungs-Ausschreibung.

Bei der k. k. Staatsbahndirektion Lemberg gelangt im Wege eines öffentlichen Wettbewerbes die Vergabe der betriebs- und leistungsfähigen Herstellung von 30 Depôt- und Ausrüstestationen für die Deponierung und Ausfolgung des Heizöles auf die Lokomotiven, samt Lieferung der erforderlichen und vollständigen Einrichtungen.

Diese Depôt- und Ausrüstestationen sollen im Allgemeinen aus folgenden Anlagen bestehen:

- Depôt-Reservoirs zur Magazinierung des in die Verbrauchstationen anlangenden Heizöles;
- Heizölausrüste-Anlagen, bestehend aus Hochreservoirs und Vorwärme behältern;
- kompleter Heizöl-Dampfmaschinenanlage mit den erforderlichen Dampfkesseln, welche zum Überpumpen des Heizöles aus den Zisternenwagen in die Depôtreservoirs beziehungsweise in die Ausrüste-Reservoirs, beziehungsweise von den Depôtreservoirs in die Ausrüstereservoirs zu dienen haben;
- Einer vollständigen und leistungsfähigen Vorrichtung zum Vorwärmen des Heizöles in den Zisternenwagen, den Depôtreservoirs, beziehungsweise den Ausrüstereservoirs und den Vorwärmebehältern, bis zu einer Temperatur, in welcher das Heizöl, unabhängig von der äusseren Lufttemperatur, in einen dünnflüssigen Zustand versetzt wird, vermittelst des aus den in der Pumpenanlage aufgestellten Dampfkesseln, entnommenen Dampfes;
- Allen sonstigen Rohrleitungen Anlass, und Absperrschiebern, Kondensventilen und diversen Einrichtungen, welche die Möglichkeit zulassen sollen, die einzelnen Elemente in allen Kombinationen bei Inbetriebsetzung der Anlagen in Tätigkeit bringen zu können.

Nähere Beschreibungen dieser Depôt- und Ausrüste- Stationsanlagen samt Ausführungsskizzen und einem Verzeichnisse der auszurüstenden Stationen und der zu liefernden Objekte, unter Angabe der erforderlichen Anzahl Kapazitäten, Leistungsfähigkeit der Dampfmaschinen etc. die allgemeinen und besonderen Bedingungen, sind bei der Abteilung für den Werkstätten und Zugsförderungsdienst der k. k. Staatsbahndirektion Lemberg, Krasickgasse 5 erhältlich.

Die auf Grund dieser Behelfe ausgearbeiteten Angebote sind vorschriftsmässig gestempelt und gesiegelt, mit der Aufschrift: „Anbot für die Einrichtung der Stationen zur Deponierung und Ausfolgung des Heizöles auf die Lokomotiven“, zu versehen und bis 29 November 1908, 12 Uhr mittags, im Wege des Einreichungsprotokoll der k. k. Staatsbahndirektion Lemberg in Vorlage zu bringen.

Die Eröffnung der Angebote findet einen Tag später d. i. am 30 November 1908 um 1 Uhr Nachmittags im Konferenzsaale der k. k. Staatsbahndirektion Lemberg (II. Stock) statt.

In das Anbot sind aufzunehmen:

- Die Preise in Kronenwährung in Ziffer und Schrift pro Stück oder Masseinheit, eventuell pauschaliert für eine Gruppe oder für die ganze Anlage, einschliesslich allen Fracht-Verpackungs-Zustellungs-Ablade- und sonstigen Kosten, inklusive betriebs fähiger Montierung und Installation an Ort und Stelle, laut eingangsbezogenen Verzeichnisses, franko Waggon der einzelnen in Betracht kommenden Stationen oder einer zu benennenden Station der k. k. Staatsbahnen von welchen der Transport bis zur Verwendungsstelle nur unter Benützung der Linien der k. k. öster. Staatsbahnen erfolgen kann.
- Die Gewichte der offerierten Gegenstände in klg. mit der üblichen Toleranz.
- Liefertermin (Als äusserster Vollendungstermin wird der 30 September 1909 festgesetzt).
- Erzeugungsort.
- Einlieferungsstation.

Dem Anbote sind genaue Beschreibungen, Kostenvoranschläge und Zeichnungen beizuschliessen.

Die Zeichnungen sind im Sinne des Art. 3 der besonderen Bedingungen für die Lieferung maschineller Werkstatteinrichtungen auszuführen.

Es sind gleichzeitig Fundamentpläne und Montierungszeichnungen dem Anbote beizuschliessen.

Die zur Unterbringung einzelner Objekte erforderlichen Baulichkeiten und sonstige Bauherstellungen sind im Anbote besonders zu bezeichnen und sind für diese Herstellungen besondere Baupläne samt Kostenvoranschlägen vorzulegen.

Es können auch Offerte auf einzelne Teile und Gruppen der Lieferung vorgelegt werden, was am Offerte selbst ersichtlich zu machen ist.

Den Offerenten bleibt es überlassen, bewährte Konstruktionen und Anordnungen nach eigenem Ermessen auch dann in Antrag zu bringen, wenn hiedurch die von der k. k. Staatsbahndirektion in Lemberg in der „Beschreibung“ und den „Skizzen“ dargestellten Typen eine Abänderung erleiden sollten.

Allerdings muss für diesen Fall der Offerent nebst den Projektplänen, auch eine erschöpfende Erläuterung über Betrieb, Wirkungsweise und Oekonomie dieser Einrichtungen dem Offerte beischliessen.

In dem Offerte muss die Erklärung des Offerenten enthalten sein, dass er die Lieferungsbedingungen und Beschreibungen der Liefergegenstände und die diesbezüglichen Skizzen eingesehen hat und alldieselben vollinhaltlich annimmt.

Insofern die Beschreibungen Abweichungen von den „Besonderen Bedingungen form Z. 57“ enthalten, ist der Inhalt der Beschreibungen massgebend.

Die Offerte und Offertebeilagen sind pro Bogen mit je einer Stempelmarke von 1 Krone, Zeichnungen, welche grösser sind als ein Bogen Format 21,34 cm. sind mit 2 Kronen Stempelmarken zu versehen.

Jeder Anbotsteller hat das Recht der kommissionellen Eröffnung der Angebote persönlich oder durch einen mit schriftlichen Vollmacht versehenen Vertreter beizuwohnen.

Es finden nur jene Angebote Berücksichtigung, die von jenen Fabrikanten stammen, welche die angebotenen Gegenstände selbst erzeugen beziehungsweise durch deren Bevollmächtigte zur Vorlage gebracht werden.

Die Anbotsteller haben bis Ende Jänner des Jahres 1909 im Worte zu bleiben.

Es wird ausdrücklich bemerkt, dass die k. k. Staatsbahnverwaltung durch die Entgegennahme eines Angebotes keine Verpflichtung hinsichtlich einer zu bewirkenden Bestellung einget.

Anbote, welche den Bestimmungen dieser Ausschreibung widersprechen oder zu spät einlangen, bleiben unberücksichtigt.

K. k. Staatsbahndirektion in Lemberg.

Lemberg, den 14. Oktober 1908.

Doniesienia prywatne.

PATENTY

wszystkich krajów wyjednywa i spienięża

M. GELBHAUS,

inżynier i zaprzysiężony rzeczoznawca

Wiedeń VII., Siedensterngasse 7 (naprzeciw c. k. urzędu patentow.).

C. k. Dyrekcya kolei państwowych we Lwowie.

(9399)

Rozpisanie dostawy.

C. k. Dyrekcya kolei państwowych we Lwowie rozpisuje w drodze publicznych ofert wykonanie urządzeń dla 38 stacyi na deponowanie i wydawanie ropału na lokomotywy wraz z dostawą wszelkich odpowiednich przyrządów.

Owe stacye magazynowe mają posiadać następujące założenia i urządzenia:

- Zbiorniki na magazynowanie ropału, przeznaczonego do opalania lokomotyw;
- Zakłady służące do wydawania ropału ze zbiorników na lokomotywy, t. z. rozdzielnie wraz z podgrzewaczami;
- Kompletne urządzenia do przepompowania ropału z wozów cysternowych do zbiorników magazynowych i znowu z tych ostatnich do rezerwoarów pod b) wymienionych. Do przepompowania mają być użyte pompy parowe odpowiedniej konstrukcyi i odpowiednie kotły parowe;
- Zupełne urządzenia do podgrzewania ropału w wozach cysternowych, w zbiornikach magazynowych i rezerwoarach rozdzielni wraz z podgrzewaczami do temperatury, w której ropał bez względu na temperaturę atmosferyczną zewnętrzną, uzyska stan lekko-płynny, zapomocą pary z kotłów parowych;
- Z układu rurociągów, zastaw, zasów, wentyli i t. p. przyrządów, które mają umożliwić, by poszczególne wyżej wymienione elementy, dowolnie ze sobą połączone, można w ruch wprowadzić.

Bliższe szczegóły znajdują się w obszernym opisie owych stacyj magazynowych i rozdzielni wraz odpowiednimi szkicami i wykazem urządzeń przypadających na każdą stacyę z podaniem pojemności, rozmiarów, dzielności pomp i t. p., jakoteż przepisy ogólnych i szczegółowych warunków dostawy, otrzymać można na żądanie ustne lub pisemne w oddziale dla służby woźniczej i warsztatowej c. k. Dyrekcyi kolei państwowych we Lwowie ul. Krasickich 5 I. piętro drzwi 1. 122.

Na podstawie tych warunków wygotowane i przepisowo ostemplowane oferty, mają być zaopatrzone na kopercie opieczętowanej napisem: „Oferta na wykonanie i urządzenie stacyi dla deponowania i wydawania ropału na lokomotywy“ i wniesione do protokołu podawczego c. k. Dyrekcyi kolei państwowych we Lwowie najpóźniej do 12 godz. w południe dnia 29 listopada 1908.

Komisyjne otwarcie ofert nastąpi 30 listopada 1908 o godz. 1 z południa w sali konferencyjnej kolei państwowych we Lwowie (II. piętro).

Oferta ma zawierać:

- Cenę wyrażoną cyframi i słowami w walucie koronowej za jednostkę, względnie ryczałtowo, za jedną grupę dostaw lub za całość włącznie z wszelkimi kosztami przewozu, opakowania, dostawienia, załadowania, jakoteż włącznie z montowaniem, urządzeniem i wprawianiem w ruch, opłatnie we wozie na stacyach urządzić się mających, lub jakiej innej stacyi kolejowej, z której dalszy transport na szlakach c. k. kolei państwowych mógłby nastąpić.
- Ciężar oferowanych przedmiotów w kilogramach wraz z podaniem tolerancyi.
- Termin dostawy (jako ostateczny termin zupełnego wykończenia zakładu) oznacza się 30 września 1909).
- Miejsce wyrobu.
- Stacyę dostawy.

Do ofert należy dołączyć dokładne opisy, kosztorysy, jakoteż rysunki dotyczących urządzeń. Rysunki dołączone mają być wykonane po myśli postanowień artykułu trzeciego szczegółowych warunków dla dostaw urządzeń mechanicznych dla warsztatów.

Równocześnie mają być dołączone plany fundamentów pod kotły, pompy i zbiorniki, jakoteż rysunki montowania poszczególnych przedmiotów.

Na potrzebne budynki mają być do oferty załączone odpowiednie plany i kosztorysy.

Dopuszczalne są także oferty na dostawę i urządzenie pojedynczych grup lub poszczególnych przedmiotów, co jednakże na ofercie jasno uwidocznionem być musi.

Dopuszczalnem jest wniesienie ofert na specjalne i wypróbowane konstrukcyje i urządzenia nawet i w tym razie, gdyby one były odmienne od wykonan przewidzianych w wymienionym opisie i szkicach; w tym wypadku muszą być plany, oferty wyczerpująco objaśnione i dokłądu opis działania i ewentualnej rentowności przedłożony.

W ofercie należy wyszczególnić, że oferujący warunki i opisy dostaw zna i je w zupełności przyjmuje (O ile opis zawiera zmiany postanowień „warunków szczegółowych form Z. 57“ jest miarodajną treść opisu. Offerty i załączniki mają być opatrzone stemplem po 1 koronie od arkusza, rysunki, których format jest większy od arkusza 21/34 cm. należy zaopatrzyć stemplem na 2 korony).

Przy otwarciu ofert wolno każdemu z oferentów wziąć udział albo osobiście, albo przez zastępców, którzy wykazać się muszą pisemnem pełnomocnictwem.

Przy rozprawie ofertowej uwzględnione będą tylko oferty wytwórców, lub tychże uwierzytelnionych zastępców.

Oferenci mają pozostać w słowie do końca stycznia roku 1909.

C. k. Zarząd kolei państwowych zastrzega sobie wyraźnie, że samo przyjęcie podanej oferty nie obowiązuje do jakiegokolwiek zamówienia.

Oferty nie odpowiadające określonym warunkom, albo przedłożone za późno nie będą uwzględnione.

C. k. Dyrekcya kolei państwowych we Lwowie.

Lwów, dnia 14 października 1908.

FUTRA damskie, męskie podróżne, czapki, boa, kołnierze, zarczakawki, kurtki myśliwskie w najnowszych fasonach

poleca najtaniej

Stanisław Stepkiewicz
Magazyn i pracownia futer
Lwów, Sobieskiego 9.

Wszelkie reperacje i przerabianie futer na modne fasony skutecznie i starannie.

Grabańce ogłoszenia

od wyrazu petitem 8 halerzy, dużym: petitem 4 halerzy.

Dyrekcja c. k. II. gimnazjum (Podwale 2) sprzedaje używaną maszynę dynamo-elektryczną firmie Edelmanna w Monachium. Najniższa cena **200 koron**. Nabędzie zgłaszającej najwyższą ofertę. Oglądać codziennie od 4—5.

Biuro Nauczycielskie Niemieckiego, Lwów, plac Akademicki 3, poleca wszelkie siły nauczycielskie, bony Polki, froeblianki, Francuski, Niemiecki, oficyalistów rolnych, zarządzenie, klucznice, wszelką służbę męską, żeńską.

MAGLE POKOJOWE własnego wyrobu w 4 wielkościach **I. Grajewski, Lwów, Boimów 1.** Ilustrowane cenniki franco.

CIASTKA po sześć halerzy, **CUKRY** deserowe funt koronę, sześćdziesiąt. **KARMEŁKÓW** koronę.

CUKIERNIA TROCZYŃSKIEGO Lwów, Fredry.

Nowość!

Butony orzechowe, Indyanki specjalny gatunek pierników z czekoladą. Karton 65 ct. poleca fabryka Wityńskiego we Lwowie. Sklepy: **Batorego 10, Żółkiewska 61.**

PIECE KAPIELOWE, WANNY DUŻE DO WODOCIĄGÓW, MASZyny DO PRANIA, NASADY KOMBINOWANE własnej konstrukcji, **APARATY DESINFEKCYJNE, STERYLIZATORY** poleca

FELIKS KSIĄŻKIEWICZ

Lwów, ul. Jagiellońska 18—20.

Nagrodzony na wystawie złotym medalem.

Wina

naturalne czyste niezaprawiane alkoholi, węgierskie, austriackie, francuskie, reńskie, hiszpańskie w najlepszej jakości po cenach najtańszych poleca handel herbaty, kawy i wina **Edmunda Riedla, Lwów.**

Wydawnictwo Księgarni Polskiej B. Połonieckiego we Lwowie.

Polskie Przewodniki podróży.

Zadaniem tego wydawnictwa jest wyrugować z rąk polskich turystów prawie wyłącznie używane obce przewodniki i przez dostarczanie im znakomicie opracowanych, doborowych polskich artystyczno-informacyjnych przewodników uczynić obce zupełnie zbędnymi. Zaopatrzone w plany i mapy wzorowo wykonane stoją te polskie przewodniki na wysokości najlepszych tego rodzaju wydawnictw zagranicznych i czynią zadość najwybredniejszemu wymogom natury praktycznej, czy artystycznej.

- Przewodnik po **Rzymie**, z planem miasta. Kor. 3.—
- Przewodnik po **Wenecji i wyspach okolicznych**, z planem miasta. Kor. 3.
- Przewodnik po **Włoszech południowych i Sycylii**, z 11 planami miast i mapami geograficznymi. Kor. 6.—
- Przewodnik po **Neapolu**, z trzema planami. Kor. 3.—
- Przewodnik po **Herkulanum, Pompei i Capri**, z planem wykopalisk Pompei. Kor. 2.—
- Przewodnik po **Palermo**, z planem miasta. Kor. 2.—
- Przewodnik po **Tatrach**, z 3 mapami. Opracował Janusz Chmielewski. Kor. 6.
- Przewodnik po **Tatrach zachodnich**, z mapą. Opracował Janusz Chmielewski. 3.—Kor.
- Przewodnik po **Lwowie**, z planem miasta. Kor. 2.—

Wydawnictwa rok X.

NOWOŚCI MUZYCZNE

Jedyne pismo literacko-muzyczne

poświęcone celniejszym utworom fortepianowym współczesnych polskich i zagranicznych kompozytorów.

Na treść pisma w kw. I. złożono się 14 utworów, a mianowicie Nr. 1 zawiera: **Berger R. „Zakazany owoc“**, **Wale paryski Dobrzycki H. Polonez Gałkowski K. Marche Miniature. Rihowski W. Nokturn.** Nr. 2: **Michałowski A. Valse triste. Moszkowski M. Romans bez słów. Philipp I. Taniec przy księżycu. Sibelius I. Elegia. Rameau I. F. Gawot.** Nr. 3: **Hambourg A. Pieśń ludowa (transkrypcja). Nedbal O. Valse triste. Surzyński M. Cantilena. Sinding Chr. Melodia. Giordani A. Aria.**

W dziale literackim: liczne wiadomości z życia muzycznego i teatralnego.

Prenumerata wynosi: Miesięcznie kop. 42, z przesyłką pocztową kop. 50, Kwartalnie rb. 1 kop. 25, z przesyłką pocztową rb. 1 kop. 50. Półrocznie i rocznie w tymże stosunku. Za granicą rb. 7. Zeszyt pojedynczy kop. 60.

Premia bezpłatne dla rocznych abonentów:

trzy poprzednie zeszyty lub portret Chopina, artystycznie wykonany podług słynnego obrazu Antoniego Kolberga. — Na przesyłkę premium należy dołączyć kop. 20.

Adres redakcyi: Warszawa, Krakowskie Przedmieście 6.

Ajencya dla Galicyi we Lwowie u St. Sokołowskiego, Pasaż Hausmana 9.

PRZYBORY rysunkowe, kancelaryjne i szkolne jakoteż księgi handlowe najtaniej sprzedaje Nowo otworzony Specjalny Magazyn papieru pod firmą

Stanisław Abl

Lwów, ul. Sykstuska 3.

O łaskawe poparcie mego handlu upraszam.

88 a nie 105 złr. kosztuje u mnie racjonalna **MASZYNA DO SZYCIA I HAFTU.** Proszę żądać cenników.

LEONARD WANKE

MECHANIK.

Lwów, ul. Sykstuska 26.

W towarńi ludowej

(t. zw. Möbel- und Waarenschwemme) w nowo utworzonym

„D O R O T E U M“

we Lwowie, przy ulicy Szajnochy 1. 5 w suterenach, sprzedaje się z wolnej ręki bez licytacji i aukcji:

- łóżki po koron 16, 18, 24 i wyżej;
- stoły po koron 3, 5, 8, 12 i wyżej;
- krzesła po koron 20, 30, 50 i wyżej;
- łóżka po koron 12, 15, 20 i wyżej;
- szafy po koron 10, 16, 25 i wyżej;
- garnitury salonowe po koron 50, 60 i wyżej.

Prócz tu wymienionych sprzedajemy też różne inne przedmioty, pochodzące z publicznej wyprzedazy, licytacji, spadków i ze zwinięcia domowych gospodarstw z powodu stosunków rodzinnych, a mianowicie: kilka kompletów sypialni, jadalni, salonów, fortepian, pianino, motocykl, rowery damskie i męskie, wanny, kilka zwierciadeł, uprząż na konie, kilka powozów, maszyn do szycia, 2 konie, 3 psy, 15 kanarków, 25 królików, kilka skrzypiec, mandolin, łodowni, futer męskich i damskich, siodła, sanek, dywanów, portyer, firanek, wyprawy ślubne, kilka kufrow, walizek, kas ogniotrwałych, wózków dziecięcych, różne starożytności, porcelany, brązy, szyby, mebleki i t. p.

Osobom dobrze sytuowanym udzielamy kredytu wedle umowy. Ilustrowane cenniki za nadesłaniem 20 hal. w markach.

Przyjmujemy też używane przedmioty lub bieżemy także w zamian.

FUTRA DAMSKIE KURTKI do polowania, czapki, kołnierze, boa, zarczakawki, oraz wszelkie gatunki futer w skórach i sukna na wierzchy w kolosalnym wyborze poleca **Pierwszorzędny Magazyn futer i pracownia kuśnierska**

BRACIA LUBELSCY Lwów, ul. Wałowa 3.

Reperacje i przerabianie futer na modne fasony skutecznie i szybko. — Ilustrowane cenniki najnowszych modeli franco.

NA DŁUGIE WIECZORY ZIMOWE

najzabawniejszą lekturę stanowi

Wybór powieści sensacyjnych i kryminalnych.

Dotychczas wyszły następujące tomy:

ARSEN LUPIN GENTLEMAN-WŁAMYWACZ napisał Maurycy Leblanc cena 2 kor. 50 hal.

ARSEN LUPIN W WALCE Z SHERLOKIEM HOLMMESEM napisał Maurycy Leblanc cena 2 kor. 50 hal.

GASTON LEROUX TAJEMNICA ŻÓŁTEGO POKOJU cena 3 kor.

Nowość! FERGUS HUME, ZIELONA MUMIA. Nowość! cena 2 kor.

Do nabycia we wszystkich księgarniach.

Nakładem księgarni kolejowej H. ALTENBERGA we Lwowie.

KURYER KOLEJOWY

ważny od 1 maja 1908

po **45 hal.** za egzemplarz z przesyłką pocztową.

Główny skład **S. Sokołowski** Lwów, Pasaż Hausmana 9.

Do nabycia we wszystkich księgarniach i trafikach.

Na wszystko

bez wyjątku **PISMA CODZIENNE** miejscowe, zamiejscowe, wiedeńskie, zagraniczne, **TYGODNIKI, PISMA HUMORYSTYCZNE, ILLUSTRACJE ARTYSTYCZNE, MODY, ZURNALE,** przyjmuje prenumeratę z dostawą w miejscu lub wysyłką na prowincję po cenach redakcyjnych

Ajencya dzienników i ogłoszeń St. Sokołowskiego

Lwów, Pasaż Hausmana 9.

Ogłoszenia do wszystkich pism najtaniej.

BANK ZIEMSKI

w Łancucie

Stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką.

Przyjmuje wkładki na rachunek bieżący począwszy od 100 kor. wyżej i opłaca od złożonych pieniędzy 5% z półrocznym oprocentowaniem.

Z rachunku bieżącego Bank wypłaca:

- Bez wypowiedzenia do kwoty 500 koron
- za 8-dniowym wypowiedzeniem do . . . 1.000 koron
- za 14-dniowym wypowiedzeniem do . . . 3.000 koron
- za 30-dniowym wypowiedzeniem do . . . 5.000 koron
- za 60-dniowym wypowiedzeniem do . . . 10.000 koron i wyżej.

Od kwot ponad 1000 koron złożonych na czas dłuższy opłaca Bank procent wyższy aniżeli po 5% od sta, a to stosownie do umowy z Dyрекcyą.

Na złożoną gotówkę w rachunku bieżącym wydaje Bank książeczki wkładkowe.

Podatek rentowy od złożonych pieniędzy opłaca Bank z własnych funduszy.

Dla zaoszczędzenia opłaty pocztowej, zamiejscowym dostarcza Bank czeki pocztowej Kasy oszczędności.

Bank urzęduje codziennie od godziny 9—12 przed i od 4—7 po południu z wyjątkiem niedziel i świąt rzym.-kat.

DYREKCJA.